

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

En Güzel

TÜRK AŞK ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ

Derleyen: Çiğdem MANAS

GÜN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

**EN GÜZEL
AŞK ŞİİRLERİ
ANTOLOJİSİ**

© Bu kitabın her hakkı GÜN YAYINCILIK Limited Şirketi'ne aittir. İzin alınmadan hiçbir şekilde alıntı yapılamaz, kaynak gösterilemez

Bu antolojideki şiirler şairler gözönünde alınarak kronolojik olarak düzenlenmiştir.

*Baskı : Eren Ofset
Cilt : Engin Mücellit
Kapak : Eylül Grafik
Kapak Baskı : Özlem Ofset*

GÜN YAYINCILIK LİMİTED ŞİRKETİ

Cemal Nadir Sokak Eser İş Hanı No: 44

Cağaloğlu / İSTANBUL

Tel: (212) 511 81 89 - 512 73 01 - 513 80 20 Fax: 526 94 39

gunyayincilik@hotmail.com

EN GÜZEL TÜRK AŞK ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ

Derleyen:
ÇİĞDEM MANAS

**GÜN YAYINCILIK
LİMİTED ŞİRKETİ**

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

2003

*Bu antolojide
82 şair,
192 şiir
yer almaktadır*

A H M E T H A Ş İ M

KADINLIK

-Çiçeklere-

Bir çiçek... belki ışıktan bir melek ...
Şarkı dolu kanadını çırpmasından,
Sevgiyi artıran o güzel kokusundan
Süzülür dalga dalga aşk ve sevinç!..

Nazlı bir çiçek... belki bir zambak...
Boyunun bosunun şuh hareketleriyle,
O tanrısal, nazlı yürüyüşüyle
Bitecek sanki... yok olup gidecek!..

Temiz bir bakış... Boş bir umut...
Tanrısal güzelliğinin anlamı,
Galen, kararsız yüreği
Belli belirsiz, kavuşma şarkısı gibi...

Evet, o ey eskiden beri uçan gülüş,
Ey kadınlık hayali, ey aşk,
Öyle anlamı belirsiz oldukça,
Işığının ardında titreşir bu hayal!..

(Türkçeleştiren: A. Bezirci)

Bütün Şiirleri, Haz. Asım Bezirci, Can Yay. İst. 1983, s.27, agy, s.29-31

YALVARMA AĞLAYIŞI

Ayışıkları, günbatımları, sabahlar,
Çiğdemler, gökler, çiçekler,
Baharda tan yerinin ufkundaki renkli bulut,
Yıldızların titreyen bakışından doğmuş.
Evet, ey Venüs yıldızının imrendiği sevgili,
Sanki güzelliğin, bütün güzelliklerin
Nazlanışındaki temiz ruhtan derlenmiş;
O kadar ki, güzellik ve aşk perisi
Sanki boy bosuna tutulmuştur!
Oh fakat, sanır mısın güzelim,
Bu dünyadaki güzelliklerin gençliği
Gelip geçiciliğin güzüne eğilimlidir?..
Sabah rüzgârının bir dokunuşuyla hep
Açılmış gördüğüm bu çiçekleri,
Bir güzün acımasız havası
Bir süre sonra soldurup yakacak!..
Etme güzel! Bu bezgin hayatımı
Gönül alarak bir okşa; yaralıyım!..
Bu geçici aşk hayatımızı,
Niçin zehirlersin, ey benim ruhum?..
Seni gururlandıran bu gençliğin güzelliği,
Bir zaman sonra, yaşlılığın yeliyle
Solacaktır; ve sen pişman olarak
-Geçmişin karanlık derinliğinden arayıp-
Ayrılık acısının gözyaşını dökeceksin!..

(Türkçeleştiren: A. Bezirci)

EZGİ

-Nizâmi Bey'e-

Güzelsiniz;
Umutsunuz,
Kırık hayatım için sonsuzluğun besinisiniz!
Göklerin güzelliği, ışığın incileri var;
Sabahların, denizlerin hayal bahçeleri var;
Fakat bu inleyen ruhumun,
Bu acının yörüngesi sevgimin,
İnanın sevgilim, ne ışığı var, ne yansıması var!
Onun umudu sizsiniz;
Hayalinizin, anlamınızın bu ruhla bağlantısı var...
Güzel melek, çiçeksiniz,
Evet çiçek meleksiniz!
O boyunuzdaki bosunuzdaki naziklik ve zarıflığın,
O gülmeyi seven şiiri, şiirin ve aşkın sazı,
Ruhumla yüreğimin merkezi için
Temiz bir ezgidir.

(Türkçeleştiren: A. Bezirci)
agy, s. 43

GÖZLERİNİN ESİNİ

-O gülen gözlere-

Gülüş dolu gecelerin -bütün başıboş ve parlak-
Akıcı tan ağartıları bakışından uçarken;
Sen, ey güzelim, ruhumu ruhunla öperken,
Ruhumdan uçar ruhuna bir özlemlî öpücük!

Ruhumdan uçar ruhuna, susayan ve kaçan
Temiz gülüşü bir sevgi çocuğunun;
Bir sevgi çocuğunun, ki senin bakışının şiiri,
Her an üstüne istek ve umut saçar onun!

Ey her isteğim, her üzüntüm, duygu ve hayalim,
Senin aşkınla böyle coştukça,
Yüreğimde söner gözyaşlarım, sıkıntım ve usancım...

Her sözümü gül renkli ve ışıklı bir öpücük,
Bir sevgi yüreğiyle ufuklara fısıldar,
Yazdıkça senin temiz aşkınla coşarak!..

(Türkçeleştiren: A. Bezirci)
agy, s.45

BİRLİKTE

III

Bütün bizim içindir
Yalnız yaşayan yıldızların nakışlarıyla işlenen bir tül
Gibi üstünde titreyen bu gök;
Gecenin dallarında şimdi açan
Bu ay,
Bu altın gül...

Bütün bizim içindir
Ne varsa aşk ile ürpererek uyanmış, ya da uyuyan,
Neyi varsa gülmeye alışık gecenin,
Dudağımdaki öpücük senin,
Dudağının ölümsüz kırmızısı ise benim.

(Türkçeleştiren: A. Bezirci)
agy, s.167

KARANFİL

Yârin dudağından getirilmiş ⁽¹⁾
Bir katre âlevdir bu karanfil,
Rûhum acısından bunu bildi! ⁽²⁾

Düştükçe vurulmuş gibi, yer yer,
Kızgın kokusundan kelebekler,
Gönlüm ona pervâne kesildi.

(1,2) Bu dizeler dergide şöyledir:

“Yârin dudağından getirildi”

“Gönlün acısından bunu bildi...”

(A.B)

agy, s. 323

YA H YA K E M A L B E Y A T L I

GEÇMİŞ YAZ

Rü'yâ gibi bir yazdı. Yarattın hevesinle,
Her ânını, her rengini, her şî'rini hazdan.
Hâlâ doludur bahçeler en tatlı sesinle
Bir gün, bir uzak hâtıra özlersen o yazdan

Körfezdeki dalgın suya bir bak, göreceksin:
Geçmiş gecelerden biri durmakta derinde;
Mehtab...iri güller... ve şenin en güzel aksin..
Velhâsıl o rü'yâ duruyor yerli yerinde.

VUSLAT

Bir uykuyu cânanla beraber uyuyanlar,
Ömrün bütün ikbâlini vuslatta duyanlar,
Bir hazzı tükenmez gece sanmakla zamânı,
Görmezler ufuklarda, şafak söktüğü ânı...
Gördükleri rü'ya ezelî bahçedir aşka;
Her mevsimi bir yaz ve esen rüzgârı başka.
Bülbülden o eğlencede feryâd işitilmez;
Gül solmayı; mehtâb, azalıp gitmeyi bilmez...
Gök kubbesi her lâhza, bütün gözlere mâvi...
Zenginler o cennette fakirlerle müsâvi;
Sevdâları hülyalı havuzlarda serinler,
Sonsuz gibi, bir fiskiye âhengini dinler.

Bir rûh, o derin bahçede bir defa yaşarsa
Boynunda O'nun kolları, koynunda O varsa,
Dalmışsa O'nun saçlarının râyihasiyle,
Sevmekteki efsûnu duyar her nefesiyle.
Yıldızları, boydan boya doğmuş gibi, varlık
Bir mûcize halinde o gözlerdedir artık.

Kanmaz, en uzun bûseye, öptükçe susuzdur
Zirâ, susatan zevk, o dudaklardaki tuzdur.
İnsan ne yaratmışsa yaratmıştır o tuzdan...
Bir sır gibidir azçok ilâh olduğumuzdan.

Onlar ki bu güller tutuşan bahçededirler.
Bir gün nereden hangi tesadüfle gelirler?
Aşk, onları sevkettiği günlerde, kaderden
Rüzgâr gibi bir şevk alır, oldukları yerden.
Geldikleri yol, ömrün ışıktan yoludur o!
Alemden bir akşam ne semavî koşudur o!
Dört atlı o gerdûne, gelirken dolu dizgin,
Sevmiş iki rûh ufku görürler daha engin,
Simaları her lâhza parıldar bu zaferle;
Gök, her tarafından, donanır meş'alelerle!

Bir uykuyu cânanla beraber uyuyanlar,
Varlıkta bütün zevki o cennette duyanlar
Dünyayı unutmuş bulunurken o sularda,
-Zâlim saat ihmâl edilen vakti çalar da-
Bir ân uyanırlarsa lezîz uykularından,
Baştanbaşa, her yer kesilir kapkara, zindan...
Bir fâciadır böyle bir âlemde uyanmak...
Günden güne, hicranla bunalmış gibi, yanmak...
Ey tâli! Ölümünden de beterdir bu karanlık!
Ey âşk! O gönüller sana mâloldular artık!
Ey vuslât! O âşıkları efsûna râmet!
Ey tatlı ve ulvî gece! Yıllarca devam et!

İ L H A M İ B E K İ R

GİTTİ VE GELMEDİ

Temiz, tertemiz
beyaz ılık
bir çiçektir o.
-ne ölüm ne ayrılık-
Bana gelecekti o.
Bir akşamdı...
Mükemmel akşamların sonu...
Bir akşamdı ki
Yola dalan yoldan uzun gözlerimde
mıhlı bir çivi halinde
gördüm onu.

Hâlâ içimde derdi var...
Onu severdim.
Ona gönül verdim.
İşte böyle bir gök altında...
Hele siz böyle bir yastığa baş koyun
yatın da
sonra ayrılın...

Sabah oldu gelmedi
O son gidişti o son sözdü.
Kaç kere gözlerimin aynasında
saçlarını çözdü,
saçlarını bağladı
kaç kere lâmbamızı üfledi dudaklarıyla
ve...

Siz bilirsiniz
İki baş neler konuşur
ve ne yapar
beyaz bir yastık üstünde...
Bana derdi ki yüzün
Bir mapusane duvarı gibi hüznölüdür.

Ona derdim ki gözlerin
Kara ölüm
Kavga ölüm günleri gibi güzel...
Sabah oldu gel-
gece oldu gelmedi...
Yıl gibi ihtiyar
Gece gibi çirkin değildi o,
pudra sürmezdi yüzüne...
Benzetirdim onu
Aç sofralarda yüreğini ısırانların
yarınki gündüzüne,

Ve bir gün
Son tren kalktı
son vagon
son yolcu
son...
Ve yolda kalanların hüznü...

1929

NAZIM HİKMET

RUBAİLER

...

Sevgilimin hayâli dile geldi aynanın üzerinde:
“ - O yok, ben varım, “ - dedi bana günün birinde.
Vurdum, düştü parçalandı ayna, kayboldu hayâl
ve lâkin çok şükür sevgilim duruyor yerli yerinde...

...

Sarılp yatmak mümkün değil bende senden kalan
(hayâle,
Halbuki sen orda, şehrimde gerçekten varsın etinle
(kemiğinle
ve balından mahrum edildiğim kırmızı ağzın, kocaman
(gözlerin gerçekten var
ve âsi bir su gibi teslim oluşun ve beyazlığın ki
(dokunamıyorum bile...

...

Balla dolu petek
yani gözlerin güneşle dolu...
Gözlerin, sevgilim, gözlerin toprak olacak yarın,
bal başka petekleri doldurmakta devâmedecek...

...

İnsan

ya hayrandır sana, ya düşman
Ya hiç yokmuşsun gibi unutulursun
ya bir dakika bile çıkmazsın akıldan...

...

Çürüksüz ve cam gibi berrak bir kış günü
sımsıkı etini dişlemek sıhhatli, beyaz bir elmanın.
Ey benim sevgilim, karlı bir çam ormanında nefes
(almanın
bahtiyarlığına benzer seni sevmek...

...

Kim bilir belki bu kadar sevmezdik birbirimizi
uzaktan seyredemeseydik ruhunu birbirimizin.
Kim bilir felek ayırmasaydı bizi birbirimizden
belki bu kadar yakın olmazdık birbirimize...

...

Gün iyiden iyiye ışıdı artık,
tortusu dibe çöken bir su gibi duruldu, berraklaştı
(ortalık.
Sevgilim, sanki seninle yüz yüze geldim birdenbire:
aydınlık, alabildiğine aydınlık...

1947

Rubailer, De Yayınevi, İstanbul, 1966

SENİ SEVİYORUM

Çömeldim, bakıyorum toprağa,
otlara bakıyorum, böceklere bakıyorum,
mavi mavi çiçek açmış dallara bakıyorum,
Sen bahar toprağı gibisin sevgilim
sana bakıyorum.

Sırtüstü uzandım görüyorum gökyüzünü.
Ağacın dallarını görüyorum.
Sen, bahar mevsiminde gökyüzü gibisin sevgilim,
seni görüyorum.

Gece kırdı eteş yaktım, ateşe dokunuyorum,
suya dokunuyorum,
kumaşa dokunuyorum,
gümüşe dokunuyorum.
Sen yıldızların altında yakılan ateş gibisin sevgilim
sana dokunuyorum.

İnsanların içindeyim seviyorum insanları.
Hareketi seviyorum.
Düşünceyi seviyorum.
Kavgamı seviyorum.

Sen kavgamın içinde bir insansın sevgilim,
seni seviyorum.

YİNE SANA DAİR

Sende, ben, kutba giden bir geminin sergüzeştini,
sende, ben, kumarbaz macerasını keşiflerin,
sende, uzaklığı,
sende, ben, imkânsızlığı seviyorum.

Güneşli bir ormana dalar gibi dalmak gözlerine
ve kan ter içinde, aç ve öfkeli
ve bir avcı iştihasıyla etini dişlemek senin.
Sende, ben, imkânsızlığı seviyorum,
fakat asla umutsuzluğu değil.

1949

HOŞGELDİN

Hoş geldin, kadınıim benim, hoş geldin
Yorulmuşsundur,
nasıl etsem de yıkasam ayacıklarını,
ne gül suyum, ne gümüş leğenim var.
Susamışsındır,
buzlu şerbetim yok ki ikram edeyim.
Acıkmışsındır,
sana beyaz keten örtülü sofralar kuramam
memleket gibi esir ve yoksuldur odam.

Hoş geldin, kadınıim benim, hoş geldin!
Ayağını bastın odama
kırk yıllık beton çayır çimen şimdi.
Güldün,
güller açıldı penceremin demirlerinde.
Ağladın,
avuçlarıma döküldü inciler,
gönlüm gibi zengin
hürriyet gibi aydınlık oldu odam,
Hoş geldin, kadınıim benim, hoş geldin.

1950

Seviyorum seni ekmeđi tuza banıp yer gibi
geceleyin ateşler içinde uyanarak
ağzımı dayayıp musluğa su içer gibi,
ağır posta paketini, neyin nesi belirsiz,
telâşlı, sevinçli, kuşkulu açar gibi,
seviyorum seni denizi uçakla ilk defa geçer gibi,
İstanbul'da yumuşacık kararırken ortalık
içimde kımıldanan bir şeyler gibi,
seviyorum seni “Yaşıyoruz çok şükür !” der gibi.
27 Ağustos 1960

(Son Şiirler)

SAAT 21-22 ŞİİRLERİ

8 Ekim 1945

Çekilmez bir adam oldum yine:

uykusuz, aksi, nâlet.

Bir bakıyorsun ki

ana avrat söver gibi, azgın bir hayvanı döver gibi

(bugün çalışıyorum,

sonra bir de bakıyorsun ki

ağzımda sönük bir cıgara gibi tembel bir türkü

sabahtan akşama kadar sırtüstü yatıyorum ertesi gün.

Ve beni çileden çıkartıyor büsbütün

kendime karşı duyduğum nefret

ve merhamet...

Çekilmez bir adam oldum yine:

uykusuz, aksi nâlet

Yine her seferki gibi haksızım.

Sebep yok,

olması da imkânsız

Bu yaptığım iş ayıp

rezalet.

Fakat elimde değil

seni kıskanıyorum

beni affet...

10 Ekim 1945

Gözlerine bakarken

güneşli bir toprak kokusu vuruyor başıma,
bir buğday tarlasında, ekinlerin içinde
/kaybolurum...

Yeşil pırıltılarla uçsuz bucaksız bir uçurum,
durup dinlenmeden değişen ebedî madde gibi gözlerin;
sırrını her gün bir parça veren
fakat hiçbir zaman
büsbütün teslim olmayacak olan...

23 Eylül 1945

O şimdi ne yapıyor,

şu anda, şimdi, şimdi?

Evde mi, sokakta mı,

çalışıyor mu, uzanmış mı, ayakta mı?

Kolunu kaldırmış olabilir,

-hey gülüm,

beyaz, kalın bileğini nasıl da çırpıplak eder bu

(hareketi!..-

O şimdi ne yapıyor,

şu anda, şimdi, şimdi?

Belki dizinde bir kedi yavrusu var,

okşuyor

Belki de yürüyordur, adımını atmak üzredir,

-her kara günümde onu bana tıpış tıpış getiren

sevgili, canımın içi ayaklar!.. -

Ve düşünüyor

beni mi?

Yoksa

ne bileyim

fasulyanın neden bir türlü pişmediğini mi?

Yahut insanların çoğunun

neden böyle bedbaht olduğunu mu?

O şimdi ne düşünüyor,

şu anda, şimdi, şimdi?..

BİR CEZAEVİNDE, TECRİTTEKİ ADAMIN MEKTUPLARI

1

Senin adını

kol saatımın kayışına tırnağımla kazıdım.

Mâlûm ya, bulunduğum yerde

ne sapı sedefli bir çakı var,

(bizlere âlât-ı katîâ verilmez),

ne de başı bulutlarda bir çınar.

Belki avluda bir ağaç bulunur ama

gökyüzünü başımın üstünde görmek

bana yasak...

Burası benden başka kaç insanın evidir?

Bilmiyorum.

Ben bir başıma onlardan uzağım,

hep birlikte onlar benden uzak.

Bana kendimden başkasıyla konuşmak

yasak.

Ben de kendi kendimle konuşuyorum.

Fakat çok can sıkıcı bulduğumdan sohbetimi

şarkı söylüyorum karıcığım.

Hem, ne dersin,

o berbat, ayarsız sesim

öyle bir dokunuyor ki içime

yüreğim parçalanıyor.

Ve tıpkı o eski
acıklı hikâyelerdeki
yalnayak, karlı yollara düşmüş, yetim bir çocuk gibi bu
(yürek,
mavi gözleri ıslak
kırmızı, küçücük burnunu çekerek
senin bağrına sokulmak istiyor.
Yüzümü kızartmıyor benim
onun bu an
böyle zayıf
böyle hodbin
böyle sadece insan
oluşu.

Belki bu hâlin
fizyolojik, psikolojik filân izahı vardır.
Belki de sebep buna
bana aylardır
kendi sesimden başka insan sesi duyurmayan
bu demirli pencere
bu toprak testi
bu dört duvardır...

Saat beş karıcığım.
Dışarda susuzluğu
acaip fısıltısı
toprak damı
ve sonsuzluğun ortasında kımıldanmadan duran
bir sakat ve sıska atıyla,

yani, kederden çıldırtmak için içerde adamı
dışarda bütün ustalığı, bütün takım taklavatıyla
ağaçsız boşluğa kıpkızıl inmekte bir bozkır akşamı.

Bugün de apansız gece olacaktır.

Bir ışık dolaşacak yanında, sakat, sıska atın.

Ve şimdi karşımda haşin bir erkek ölüsü gibi yatan

bu ümitsiz tabiatın

ağaçsız boşluğuna bir anda yıldızlar dolacaktır.

Yine o malûm sonuna erdik demektir işin,

yani bugün de mükellef bir daüssıla için

yine her şey yerli yerinde işte, her şey tamam.

Ben,

ben içerdeki adam

yine mutad hünerimi göstereceğim

ve çocukluk günlerimin ince sazıyla

suzinâk makamından bir şarkı ağzıyla

yine billâhi kahredecek dil-i nâşâdımı

seni böyle uzak,

seni dumanlı, eğri bir aynadan seyreder gibi

kafamın içinde duymak...

AHMET HAMDİ TANPINAR

BÜTÜN YAZ

Ne güzel geçti bütün yaz,
Geceler küçük bahçede...
Sen zambaklar kadar beyaz
Ve ürkek bir düşüncede,
Sanki mehtaplı gecede,
Hülyan, eşiği aşılmaz
Bir saray olmuştu bize;
Hapsolmuş gibiydim bense,
Bir çözülmez bilmecede.
Ne güzel geçti bütün yaz,
Geceler küçük bahçede.

NECİP FAZIL KISAKÜREK

BEKLENEN

Ne hasta bekler sabahı,
Ne taze ölüyü mezar,
Ne de şeytan, bir günahı,
Seni beklediğim kadar.

Geçti, istemem gelmeni,
Yokluğunda buldum seni;
Bırak vehmimde gölgeni,
Gelme, artık neye yarar...

HIRS

Sen kaçan bir yavru geyiksin dağda
Ben peşine düşmüş bir canavarım.
İstersen dünyayı çağır imdada,
Yeryüzünde bir sen, bir de ben varım.

Seni korkutacak geçtiğin yollar,
Arkandan gelecek hep ayak sesim.
Sarıp vücudünü hayalî kollar
Enseni yakacak sıcak nefesim.

Kimsesiz odanda kış geceleri
İçin ürperdiğin anlar beni an!
De ki odur sarsan pencereleri
De ki, rüzgâr değil, odur haykıran.

Göğsümden havaya kattığım zehir
Solduracak bir gül gibi ömrünü.
Kaçıp dolaşsan da sen şehir şehir,
Bana kalacaksın gene son günü.

ASAF HALET ÇELEBİ

MARİYYA

çin kadar uzaklardan
can kadar yakınsın
sen bir masal kızıydın
dün
çinden gelmiştin
bu gün
lizboa'dan

yüzünde tarçın kokusu
gözünde cîn
bir gün buradan gidersin
mariyya

can yakar yakın
çin kadar uzak
lizboa boyalı haritalarda kapanır

bir gün buradan gidersin
mariyya
aynalarda seni ararım
bu şehirde seni ararım

bu dünyada seni ararım
mariyyaaa

(Om Mani Padme Hum)

SAİT FAİK ABASIYANIK

O VE BEN

Sana koşuyorum bir vapurun içinden
Ölmek, delirmemek için...
Yaşamak; bütün âdetlerden uzak
Yaşamak...

Hayır değil, değil sıcak;
Dudaklarının hâtırası;
Değil saçlarının kokusu
Hiçbiri değil.

Dünyada büyük fırtınanın koptuğu böyle günlerde
Ben onsun edemem.
Eli elimin içinde olmalı,
Gözlerine bakmalıyım,
Sesini işitmeliyim.
Yapamam, onsuz edemem.

Bana su, bana ekmek, bana zehir;
Bana tad, bana uyku
Gibi gelen çirkin kızım.
Sensiz edemem!

YEİS

Akşam üstleri geliyor
Tam insanlar işten çıkarken.
Salkım salkım tramvaylardan
Bir güzel çocuk yüzüyle gülümsüyor
Namussuz, akşam üstleri geliyor.

Neremde yakalıyor; bilmiyorum
Ben tam sevmeye hazırlanırken
On altı yaşındaki sevgilimi.
Elini elimde tutmak
Yirmi dört saatte bir
Sıcak bir lâf dinlemek isterken..
Rezil...Tam o saatlerde geliyor!

AHMET MUHİP DRANAS

SERANAD

Yeşil pencereden bir gül at bana
Işıklarla dolsun kalbimin içi.
Geldim işte mevsim gibi kapına.
Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ.

Açılan bir gülsün sen yaprak yaprak
Ben aşkımla bahar getirdim sana.
Tozlu yollarından geçtiğim uzak
İklimden şarkılar getirdim sana.

Şeffaf damlalarla titreyen ağır
Goncanın altında bükülmüş her sâk;
Senin için dallardan süzülen ıtır,
Senin için yasemin, karanfil zambak...

Bir kuş sesi gelir dudaklarından
Gözlerin gönlümde açan nergisler,
Düşen bir öpüştüler yanaklarından
Mor akasyalarla ürperen seher.

Pencereden bir gül attığın zaman
Işıklarla dolacak kalbimin içi.
Geçiyorum mevsim gibi kapıdan
Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ.

CAHİT SITKI TARANCI

SERENAD

Kimdir bana gülümseyen yeşillik balkonundan?
Demek gecelerden sonra nihayet gün doğuyor.
Bir gülüşündür gençliğimi döndürdü yolundan;
Yanan şu alnım elinin gölgesiyle soğuyor.

Güzelsin ya, ne olursan ol, girdin hikâyeme;
Çok değil evi barkı terkedip sana uyduğum,
Ancak sen tâzelikte gül yaraşır pencereme;
Uykusuz gecelerimde kokusunu duyduğum.

Eğil bak suya, ordadır güzelliğin, gençliğim.
Sen gel beni dinle, günlerimiz heba olmasın.
Yorgun başımı göğsünde, emniyette bileyim;
Artık taslarımız ayrı çeşmelerden dolmasın.

(Otuz Beş Yaş)

DESEM Kİ

Desem ki vakitlerden bir nisan akşamıdır,
Rüzgârların en ferahlatıcısı senden esiyor,
Sende seyrediyorum denizlerin en mavisini.
Ormanların en kuytusunu sende görmekteyim,
Senden kopardım çiçeklerin en solmazını.
Toprakların en bereketlisini sende sürdürdüm,
Sende tattım yemişlerin cümlesini.
Desem ki sen benim için,
Hava kadar mübarek,
Su gibi aziz bir şeysin;
Nimettensin, nimettensin.
Desem ki...
İnan bana sevgilim inan,
Evimde şenliksin, bahçemde bahar;
Ve soframda en eski şarap.
Bırak ben söyliyeyim güzelliğini,
Rüzgârlarla, nehirlerle, kuşlarla beraber.

Günlerden sonra bir gün,
Şayet sesimi farkedemezsen,
Rüzgârların, nehirlerin, kuşların sesinden,
Bil ki ölmüşüm.
Fakat yine üzülme, müsterih ol;
Kabirde böceklere ezberletirim güzelliğini.
Ve neden sonra
Tekrar duyduğun gün sesimi gök kubbede.
Hatırla ki mahşer günüdür,
Ortalığa düşmüşüm seni arıyorum.

Z İ Y A O S M A N S A B A

YETİŞİR

Beni hatırladıkça,
Arasıra gönlümü al.
Sokakta görünce,gülümse,
Yanıma yaklaş,
Az elin elimde kal.
Evine misafir geleyim,
Kahvemi sen pişir,
Taze doldurulmuş sürahiden
Bir bardak su ver
Yetişir...

(Nefes Almak)

R I F A T I L G A Z

LEYLAKLARINI ANLATIYORUM

Leylâk getiriyorsun bana güneşli bir gün
Onu saçlarından topladığın belli
Bir leylâk bahçesinin karşımda

Böyle kucağında kalsa daha iyi
Bir vazoya bırakıp gidiyorsun
Sen gidiyorsun leylâklar kalıyor mu sanki
Önce renkleri gidiyor arkandan
Nesi varsa gidiyor soyunarak

Her vazoya baktıkça karşımdasın ne tuhaf
Her kokladıkça dönüp dönüp geliyorsun
Düşünceler gibi filizleniyorsun gün geçtikçe
Yaprak yaprak geliyorsun
Leylâk leylâk bakıyorsun gözlerimin içine
Ölümsüz bir mevsim oluyorsun

ORHAN SEYFİ ORHON

VEDA

Hani o, bırakıp giderken seni
Bu öksüz tavrını takmayacaktın?
Alnına koyarken veda buseni
Yüzüme bu türlü bakmayacaktın?

Hani ey gözlerim, bu son vedada,
Yolunu kaybeden yolcunun dağda,
Birini çağırmak için imdada,
Yaktığı ateşi yakmayacaktın?

Gelse de en acı sözler dilime,
Uçacak sanırdım bir kaç kelime
Bir alev halinde düştün elime
Hani ey gözyaşım akmayacaktın?

GELDİĞİN GÜNÜN HATIRASI

Sana, nasıl anlatılır,
Sensiz hayatın boşluğu?
Bir zindanın ağır ağır,
Çöker üstüme loşluğu.

Dünya, her minnete bedel,
Sen olduğun için güzel!
Hayat, hayal, ümit, emel
Senden alıyor hoşluğu.

Arıyorum seni uzak
Bir şehirde sallanarak..
Hâlâ geldiğin günün bak
Üzerimde sarhoşluğu.

AHMET KUTSİ TECER

NERDESİN

Geceleyin bir ses böler uykumu,
İçim ürpermeyle dolar: -Nerdesin?
Arıyorum yıllar var ki ben onu,
Aşkıyım beni çağıran bu sesin.

Gün olur sürüyüp beni derbeder,
Bu ses rüzgârlara karışır gider.
Gün olur peşimden yürür beraber,
Ansızın haykırır bana: -Nerdesin?

Bütün sevgileri atıp içimden,
Varlığımı yalnız ona verdim ben,
Elverir ki bir gün bana derinden,
Ta derinden bir gün bana “Gel” desin.

(Tüm Şiirleri)

BEDRİ RAHMİ EYÜBOĞLU

KARADUT

Karadutum, çatal karam, çingenem
Nar tanem, nur tanem, bir tanem
Ağaç isem dalımsın salkım saçak
Petek isem balımsın ağulum
Günahımsın, vebâlımsın.

Dili mercan, dizi mercan, dişi mercan
Yoluna bir can koyduğum
Gökte ararken yerde bulduğum
Karadutum, çatal karam, çingenem
Daha nem olacaktın bir tanem
Gülen ayvam, ağlayan narımsın
Kadınım, kısrağım, karımsın.

(Karadut)

SİTEM

Önde zeytin ağaçları arkasında yâr
Sene 1946
Mevsim
Sonbahar
Önde zeytin ağaçları neyleyim neyleyim
Dalları neyleyim
Yâr yoluna dökülmedik dilleri neyleyim
Yâr yâr
Seni kara saplı bıçak gibi sineme sapladılar
Değirmen misali döner başım
Sevda değil bu bir hışım
Gel gör beni darmadığın
Tel tel çözülüp kalmışım
Yâr yâr
Canımım çekirdeğinde diken
Gözümün bebeğinde sitem var.

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

SEVİYOR MUSUN

Seviyor musun yeniden, delice,
Sev.

Biraz sevmek değil de nedir
Gördüğün her ev?

Yârin geldiğinde, gittiğinde hoş ol,
Büyüsün bahçede güller, havada an;
Kıpırdamadan dur,
Kıpırdasın can.

NİNNİSİZ

Uykular gibi dolar gözlerime
Meçhul beldelere ait tavus tüyü
Sen benim çocuğum nerdesin
Kırk haramilerin götürdüğü...

Kuşların döndüğü vakitlerde,
Mes'ud dalları ağaçların.
Sen benim çocuğum nerdesin
Ki, sürünmekte saçlarıma saçların?

Mesafeler ki beni davet eder
Uzak arkadaşların evleri kadar geniş.
Sen benim çocuğum nerdesin,
Aşka ve cesarete gitmiş?

Karanlığa aşinalık duyarım,
Hâtıraların kaybolduğu yerde.
Sen benim çocuğum nerdesin?
Başka çocuklar var bahçelerde?

ORHAN VELİ KANIK

AYRILIŞ

Bakakalırım giden geminin ardından;
Atamam kendimi denize, dünya güzel;
Serde erkeklik var, ağlayamam.

ANLATAMIYORUM

(moro romantico)

Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Mısralarımda;
Dokunabilir misiniz,
Gözyaşlarıma, ellerinizle?
Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce.

Bir yer var, biliyorum;
Her şeyi söylemek mümkün;
Epiyce yaklaşmışım, duyuyorum;
Anlatamıyorum.

SÖZ

Aynada başka güzelsin,
Yatakta başka,
Aldıma söz olur diye;
Tak takıştır,
Sür sürüştür;
İnadına gel,
Piyasa vakti,
Muhallebiciye.

Söz olurmuş,
Olsun;
Dostum değil misin?

O K T A Y R İ F A T

KARIMA

Sofalar seninle serin
Odalar seninle ferah
Günüm neşeyle uzun
Yatağında kalktığım sabah

Elmanın yarısı sen yarısı ben
Günümüz gecemiz evimiz barkımız bir
Saadet bir çimendir bastığın yerde biter
Yalnızlık gittiğin yoldan gelir

ANİŞ

Her dakikasını ayrı hatırlarım
Erenköyde geçen zamanımın
Rüyama girer bir arada
İstanbul bahar ve Türkânım

Bir odamız vardı etrafı sarmaşık
Bostanlara bakardı pencерemiz
O güller kadar taze
Ben ona deli gibi âşık

Bir yastıkta dinlenir başlarımız
Saçlarım saçlarına karışırđı
O güzel bir kızdı ince alımlı
Ne giyse yakışırđı

Yeterki gönüller şen olsun.
Şarkılar söylerdik yolda.
Hep karşıma otururdu, ellerini tutardım,
Akşamları eve dönerken Paraşolda.

Ağaçlar çiçekteydi
Türkânım sağ, beraberimde
İstanbul bahar içindeydi,
Kalbim sevda içinde.

TÜRKAN İÇİN

Bulunmaz sevdazede Fuzulî, Nedim
Kanayan aşklarıyla yaşarlar bende
Sevdiğim devletli sultanım efendim
Emreyle şiirler söyleyim kapında

Duyulmadık şiirler ağır ve güzel
Ki misli bulunmasın acemde bile
Gitsin kulaktan kulağa elden ele
Bir zaman gözlerinçin yazdığım gazel

Ve kalbin sevda diye yandığı zaman
Ayın ondördüne karşı pencerede
Saçların çıplak omuzların gecede
Mısralarım dökülsün dudaklarından

Sen faydalı nisan yağmuru gibisin
Bereket ve huzur getirirsin şiire
Edebiyet çığrını açtın kadere
Bu baharın ve bu gönlün sahibisin.

MELİH CEVDET ANDAY

SENİ DÜŞÜNÜYORUM

Çocukluğunu düşünüyorum Emilia
Deniz yolundaki ıssız yolu sabahleyin
Hani saçların atkın uçuşuyordu rüzgârda
Kokusunu duyuyorum bembeyaz gömleğinin
Seni kucağıma alıyorum Emilia

Ben büyüttüm seni ben yetiştirdim
Bu güne bu sevdaya
Toprağım ekmeğim kitabım şiirim
Sen ne varsa doğrudan iyiden yana
Gözümün nuru başımın tacı efendim

36.7

Madem otuzaltı yediye düşmüş ateşin
Demek çıkışın yakın hastaneden
Benim dal gibi zayıfım, güzelim
Ne dilersen dile benden.

Esiri aşkın olmuşum cânâ
Kafamın ve kolumun gücü senden
Ben fakir, şair doğmuşum
Ne dilersen dile benden.

B E H Ç E T N E C A T İ G İ L

SOLGUN BİR GÜL DOKUNUNCA

Çoklarından düşüyor da bunca
Görmüyor gelip geçenler

Eğilip alıyorum
Solgun bir gül oluyor dokununca.

Ya büyük şehirlerin birinde
Geziliyor kalabalık duraklarda
Ya yurdun uzak bir yerinde
Kahve, otel köşesinde
Nereye gitse bu akşam vakti
Ellerini ceplerine sokuyor
Sigaralar, kâğıtlar
Arasından kayıyor usulca
Eğilip alıyorum, kimse olmuyor
Solgun bir gül oluyor dokununca.

Ya da yalnız bir kızın
Sildiği dudak boyasında
Eşiğinde yine yorgun gecenin
Başını yastıklara koyunca.

Kimi de gün ortası yanıma sokuluyor
En çok güz ayları ve yağmur yağınca
Alçalır ya bir bulut, o hüzün bulutunda.
Uzanıp alıyorum, kimse olmuyor
Solgun bir gül oluyor dokununca.

Ellerde, dudaklarda, ıssız yazılarda
Akşamlara gerili ağlara takılıyor
Yaralı hayvanlar gibi soluyor
Bunalıyor, kaçıp gitmek istiyor
Yollar, ya da anılar boyunca.

Alıp alıp geliyorum, uyumuyor bütün gece
Kımıldıyor karanlıkta, ne zaman dokunsam
Solgun bir gül oluyor dokununca.

DONMUŞ DALLARDA ÇİÇEK

İyidir beraber olmamız
Yaklaşmış, değişik.
Duyulur çevrenin gürültüsünde
İssiz
Bizde bir şey eksik.

Belki de bir şey fazla, yıllarca bilmedik
Çökmüş birdenbire ağır:
Bir kırık gülüşte
Yitik
Ümitsiz hatırlanır.

Bulmak gibi tıpkı
Karlar altında kayıp uzanırken ova
Yolu kendiliğinden,
Donmuş dallar esen ılık rüzgârâ
çiçek açar çekingen.

Aldanarak, unutulmuş
Senin yolun ayrı, benimki ayrı
Az sonra ikimiz de yalnız
Kısa bir zaman için, saat beş suları
İyidir beraber olmamız.

CAHİT KÜLEBİ

SEVDA PEŞİNDE

Kimsenin başına gelmemiştir
Benim başıma gelenler.
Hangi günüm sevinçli geçti?

Elbette tadı var bu âlemin
Ağaçların çiçekleri var,
Kadınların sıcak dudakları,
Bin bir türlü hali var denizlerin.

Evimdeyken bu saatte ben
Çarşıya ekmek almaya giderdim,
Şehirli bir kadın gibi kokardı
Evlerin bahçeleri akşam serinliğinde.

Vaktiyle İzmir'e gitmiştim
Ömrümde ilk defa
Aşıklık yüzünden.
Şehre girerken ışıklar uçuşuyor
Rüzgâr okşuyordu saçımı tren penceresinde,
Kalbim bir bayrak gibi çırpınıyordu.

EVVEL ZAMAN

Asardın mektebi her sabah
Sen de âşıktın bir zamanlar,
Geceleri sokak sokak gezerdin
Ellerin ceplerinde, yıldızları sayarak.

İnsanın sevdası on beşinde
Horoz şekerlerine güneşlere benzer,
Gülerdi tramvaylarda bir küçük kız
Bekâreti beyaz dişlerinde.

İçi kadın çamaşırı doluydu vitrinlerin,
Allık pudra, frenk altını küpeler,
O tarihte dükkânların önünde
Dalıp giderdin.

SEVDA

Bildim ki nasibim yalnız sen,
Ekmeğim senden gelirmiş,
İnsan uyuyabilirmiş
İzin verirsen.

Dolaşamıyorum sokakta
Rüzgârla serinleyemiyorum,
Esneyip gerinemiyorum
Upuzun yatamıyorum parkta.

Bir mavi balon mudur bu yaz
İçi sevda dolu yolculuk,
Kurtar beni artık ey çocuk!
Dişleri papatyadan beyaz!

S

I

Bütün arkadaşlar Batı'ya gitti
Ben buralarda kaldım S.
Ama çok şey öğreniyor insan
Öz yurdunda kalırsa.

Sabahları işe giderken
Ceketimin yakasını kaldırıyorum.
Gözlerim yaşarsa da
Biliyorum, daha gencim, bu soğuklar üşütmez beni.
Buz gibi havayı çekiyorum ciğerlerime
Beyaz bir duman yükseliyor geri verirken.

Ama ne soğuk, sokaklar ne soğuk.
Otobüs bir türlü gelmiyor.
İki yanıma bakarak geçip gidiyorum,
Çocuklar koşarak uzaklaşıyor,
Kızlar daha güzel oluyor üşürken.

Dört duvar ortasında akşama kadar
Çalışmak benim işim.
Caddeleri, ağaçları,
Kırları unutuyorum;
Şöyle ayda yılda bir
Eğer kente inersem
Alacakaranlıkta,
İncecikten yağmur yağarken,
Hafif hafif başım dönüyor
Bir hoş oluyorum.

Sonra yine ev yine sen,
Solgun bir lamba altında oturup çalışmak.
Ara sıra gözlerimiz birbirini bulursa
Birden ısınıyor içim,
Birden ışıyor kitabın yaprakları,
Yaşadığımı hatırlıyorum
Bakıp gülerken.

Daha çok soğuk günler göreceğiz S.
Karanlık gecelerimizi yıldızlar bile ısıtamayacak.
Öyle halsiz düşeceğiz ki geceleri,
Hasret çekerek aynı yatakta
Birbirimizden habersiz uyuyacağız,
Sabahları biz çıktıktan sonra
Odamıza güneş girecek
Daha çok soğuk günler göreceğiz S.
Ömrümüz böyle geçecek.

SEVDA BAHÇESİ

Bir gül mahzun durur bahçede
Yaprakları yorgun.
Sen pembe güllerin en pembesi!
Hasta solgun.

Bir gül taze durur bahçede
Yaprakları diri.
Sen beyaz güllerin en beyazı
Sabahlar kadar iri.

Bir gül baygın durur bahçede
Yaprakları serin.
Sen sarı güllerin en sarısı
Yağmur gibisin.

Pembe gül hülyandır açılmış,
Beyaz gül yanakların,
Sarı gül dağınık saçlarındır,
Ve mahzun kalbim ateş gibi
Yanan dudaklarındır.

İSTANBUL

Kamyonlar kavun taşır ve ben
Boyuna onu düşünürdüm,
Kamyonlar kavun taşır ve ben
Boyuna onu düşünürdüm,
Niksar'da evimizdeyken
Küçük bir serçe kadar hürdüm.

Sonra âlem değişiverdi
Ayrı su, ayrı hava, ayrı toprak,
Sonra âlem değişiverdi
Ayrı su, ayrı hava, ayrı toprak.
Mevsimler ne çabuk geçiverdi
Unutmak, unutmak, unutmak.

Anladım bu şehir başkadır
Herkes beni aldattı gitti,
Anladım bu şehir başkadır
Herkes beni aldattı gitti.
Yine kamyonlar kavun taşır,
Fakat içimde şarkı bitti.

1917

HİKAYE

Senin dudakların pembe
Ellerin beyaz,
Al tut ellerimi bebek
Tut biraz!

Benim doğduğum köylerde
Ceviz ağaçları yoktu,
Ben bu yüzden serinliğe hasretim
Okşa biraz.

Benim doğduğum köylerde
Buğday tarlaları yoktu,
Dağıt saçlarını bebek
Savur biraz!

Benim doğduğum köyleri
Akşamları eşkiyalar basardı,
Ben bu yüzden yalnızlığı hiç sevmem
Konuş biraz!

Benim doğduğum köylerde
İnsanlar gülmesini bilmezdi,
Ben bu yüzden böyle naçar kalmışım
Gül biraz!

Benim doğduğum köylerde
Kuzey rüzgârları eserdi,
Hep bu yüzden dudaklarım çatlaktır
Öp biraz!

Sen Türkiye gibi aydınlık ve güzelsin!
Benim doğduğum köyler de güzeldi
Sen de anlat doğduğun yerleri,
Anlat biraz!

CAHİT TANYOL

İLK GÖZAĞRISI

Yıl 1931 yaşıım onyedi
Bir küçük kız sevdim Çukurova'da
Adı Elifeydi
İlk aşkım ilk sevgilim
Dokunsam solacaktım gibi gelirdi bana
Tutuşur tutuşurdu elim

Bir bahar sabahı mayısın yedisinde
Bir oyun oynamıştık çocuksu
Dilberler Sekisi'nde
Ne benim aklıma geldi bir şey
ne onun

Takıldık büyülü ağlarına
“Of derdim var” oyununun
Menekşeydi onun adı
Devedikeniydi benimki
Bir doyumsuz uçuştur aşkların ilki
Tek söz geçmedi aramızda aşka dair
Tek düşünce yoktu içimizde aşktan öte

Bir yakınmada düğümlendi bütün gönül öykümüz

Evlere damlara yakıştırmazdım onu
Mayıs akşamlarının sert kokulu
Çiçeklerine karışır düş olurdu
Bir Elife'm vardı dağlarda gezer
bulutlarda yürür
İçimde gülüş olurdu.

Gece çökünce pencereme
Uzakta Toros dağları
Ve gökte yıldızlar
Ay altında
gönlümüzce bir evren kurulurdu

Ne zaman anılarla kalsam yapayalnız
Görünür düşlerimin aynasında bu küçük kız
Alır götürür beni uzaklara

Yıllar geçivermiş kendi bildiğine
Akan suya vurulmuyor gem
Gençlik günlerimin ilk gözağrısı

Elife'm şimdi nerde
yaşıyor mu bilmem
Bu gönül özleminden habersiz

Fakat şimdi Baraj sularının altında kalan ıssız
Ağacın gölgesinde
Ürkek ve sokulgan bana bakıyor hâlâ
Zamanı durduran bu küçük kız

CEYHUN ATUF KANSU

BEKLEYEN KADININ GÜNÜ

Kadınım saçlarını tarar aynada,
Benim parmaklarım değmişcesine.
Bahçeye çıkıp şarkı söyler içinden
Sesinden sesim geçmişcesine.
Güneşin kızarttığı kayısılar gibi
Aklından ben geçerim güneşlenirken,
Kızarıp al al olur ben öpmüşcesine.

Eğilmiş dikiş diker, gömleğimin düğmesi
Hayal eder beni, birden ürperir
İnce bir sızı duyar iğne batmışcasına.
Çocuğunu göğsüne bastırduğında
Erkekliğim geçer ta iliğimden
Benimle uzanıp yatmışcasına.

Bir sabah ayrıldım bir akşam kavuştum
-Ah, olgun dutlar gibi ballanmış gözlerinde-
Saatlerin biriktirdiği o tatlı özlem
Sanki uzak denizlerden dönüyorum,
Karşılar beni yıllarca beklemişcesine.

ÖZGÜR AŞK

İlk mayıs günlerinde sen benimsin
Gülümsün, menekşemsin, yaseminimsin
Ellerimi havaya daldırıyorum senin kokun
Yastıkta gül kokusu! İstemem, özgür olalım
Kırlara çağırıyorum gel, döşek otlar
Ve baştanbaşa türküsü mayıs çiçeklerinin
Kızlar erkekler sevişirken ortalıkta
Ben de seni güpegündüz öpeceğim
Değirmenin yanındaki çayırılıkta

YAZ GELİNİ

Ben seni nice sevdim gelin
Boyunu sunaya benzettiğim
Gözlerin bir dal kara geceye
Onun için kaçırdım yıldız atıyla.
Seher vakti kuşlar ıırışır şimdi
Doğururken öldü gelin
Kaçak gelin, güzel gelin, ince gelin
Yaz armutları sulandığında
Döküldü gözlerinin balı kara toprağa.

SEVİŞİR GECEDE İKİ KİŞİ

Çoğaltarak geceleri
Sevişir ay ışığında iki kişi
Kanarya adalarında.
Ve Pan Baba'nın gülüşü bir güneş
Yatar bağ kütüklerinde
Isıtarak en güzel salkımını dünyamızın:
Gelir erkek kuytu gölgesine sevinin
Bir bıçak öpüşle keser vaktin çubuğundan
Kadınlığın pişeyazmış gülüzümünü.

İ L H A N B E R K

“NE BÖYLE SEVDALAR GÖRDÜM, NE BÖYLE AYRILIKLAR”

Ne zaman seni düşünsem
Bir ceylân su içmeye iner
Çayırları büyürken görürüm

Her akşam seninle
Yeşil bir zeytin tanesi
Bir parça mavi deniz
Alır beni

Seni düşündükçe
Gül dikiyorum ellerimin değdiği yere
Atlara su veriyorum
Daha bir seviyorum dağları.

AŞK

Sen varken kötü diye bir şey bilmiyorduk
Mutsuzluklar, bu karalar yaşamada yoktu.
Sensiz karanlığın çizgisine koymuşlar umudu
Sensiz esenliğimizin üstünü çizmişler
Nicedir bir pencereden deniz güzel değil
Nicedir ışımayan insanlığımız sensizliğimizden.

Sen gel bizi yeni vakitlere çıkar.

NAHİT ULVİ AKGÜN

BİRİSİ

Bir şey var aramızda
Senin bakışından belli
Benim yanan yüzümden.
Dalıveriyoruz arada bir
İkimiz de aynı şeyi düşünüyoruz belki,
Gülüşerek başlıyoruz söze.

Bir şey var aramızda.
Onu buldukça kaybediyoruz isteyerek.
Fakat ne kadar saklasak nafile
Bir şey var aramızda,
Senin gözlerinde ışıldıyor.
Benim dilimin ucunda.

SALAH BİRSEL

ŞİİRLER ŞİİRİ

Yazdığım şiirler içinde benim
Bir tanesi öyle içten öyle güzel
Jale mutlaka siz de beğenirsiniz
Bir yeri var hele bütün yazılanlara bedel

Sizsiniz Jale o satırlarda adı geçen
Beyhan sizsiniz Güzin siz
Siz eskiden benim şiirlerime
Hep birden girerdiniz

Siz ki keskin kokuydunuz dünyadan
Yeşildiniz parlaktınız tizdiniz
Siz aşkın kuvvetiydiniz
On sekizde ve baharda

GÜZİN'İN GENÇLİK YILLARI

Ben Güzin'i düşünürken
Güzin'in de düşündükleri vardı
İnce inceydi parmakları
Minnacık bir yüzü vardı

Güzin'in aklında
Atlar arabalar
Daha başka erkekler
Başka hayatlar vardı

Güzin'in kedileri vardı
Benim gibi okşanmak isteyen
Ama sevdanın adı geçsin
Güzin kaşlarını çatardı

Güzin masalların da Güzin'i
Şehzadeler Güzin'in şehzadeleri
Bir büyük defter tutar
Güzin'in hayalleri

Ben odada otururken
Güzin'in de oturduğu odalar vardı
Kendisine ait bir yatağı
Kendi uykuları vardı.

ORHAN MURAT ARIBURNU

İLANI AŞK

Bir göz görüyorum karşımda

Düm

Düm

Düm

Düzlük içinde

Asılmışım kalmışım

Orta yerimden

Asmalımescitte

Güm

Güm

Güm

Gümbürtü içinde

(Buruk Dünya)

LALELİ

Lalelim

Lalelide oturur

Laleli, lale olur lalelimden

Laleliden geçilir

LALELİMDEN GEÇİLMEZ!

KAVUN ÇEKİRDEĞİM

Gözlüğünün camını kırayım
Gözünü görmek istiyorum

Giydiğin esvabı yırtayım
Seni görmek istiyorum

İçtiğin sular kurusun
Susuzluğunu görmek istiyorum

Ellerini
Ayaklarını keseyim
Yanımda kalmanı istiyorum

Geleceksen çabuk gel
Kavun çekirdeğim
SENİ SEVMEK İSTİYORUM

B a k d e l i n i n z o r u n a !

SABAHATTİN KUDRET AKSAL

ELİNLE

Seninle sabahların aydınlığı otların ısıyışı seninle
Sonsuzlukla arınmış ovada çiğlikleri koşup giden
(atların

Kirimi pasımı suyu sabunu bol bir teknede yudun
(yıkadın

Aldın kaba doğayı düzenledin yeni baştan bir güzel
(elinle

Su kuşlarıyla allı pullu donanma fenerleriyle ardıçlarla
Bezedin düşsel gelinler örneği bir boydan öbür boya
(evreni

Adım atmak yeniydi seninle uyumak uyanmak
(solumak yeni

Mutlulukların çiçek açan denizi göz gördüğünce giden
(tarla

Kanat vurur başının üstünde döner durmadan bir
(mavi güvercin

Aydınlığında gecemin boy atan yabancıl bitkilerimize
(azık

Yaşantımı sürdürme gücüm benim günüm geceme
(düşen ışık

Özgür dileğim kara ağaçlar değin köklü ölüm isteğim

MEHMET KEMAL

SEN

daldın sen,
serin su başlarında eyleşen,
Bir söğüt dahı!..

Baldın sen,
binbir bozkır çiçeğinden süzölmüş,
Ankara balı!..

Yapraktın sen,
Suyu verilmiş çelik kınında,
Söğüt yaprağı!..

Topraktın sen,
Uğruna yaşanmış ölünmüş,
Vatan toprağı!..

SEVİ

Çiçek değil bu sevi
Nasıl sunayım

Gözümün bakışından
Suların akışından
Kumrunun sekişinden

Anlamalısın

Ö Z D E M İ R A S A F

LAVİNİA

Sana gitme demeyeceğim
Üşüyorsan ceketimi al.
Günün en güzel saatleri bunlar.
Yanımda kal.

Sana gitme demeyeceğim.
Gene de sen bilirsin.
Yalan istiyorsan yalanlar söyleyeyim.
İncinirsin.

Sana gitme demeyeceğim,
Ama gitme, Lavinia.
Adını gizleyeceğim
Sen de bilme, Lavinia.

ATTILA İLHAN

PİA

ne olur kim olduğunu bilsem pia'nın
ellerini bir tutsam ölsem
böyle uzak uzak seslenmese
ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese
otelleri bomboş bulmasam
içlenip buzlu bir kadeh gibi
buğulanıp buğulanıp durmasam
ne olur sabaha karşı rıhtımda
çocuklar pia'yı görseler
bana haber salsalar bilsem
içimi büsbütün yıldız basar
bir hançer gibi çıkıp giderdim

ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese
singapur yolunda demeseler
bana bunu yapmasalar yorgunum
üstelik parasızım pasaportsuzum
ne olur sabaha karşı rıhtımda
seslendiğini duysam pia'nın
sırtında yoksul bir yağmurluk
çocuk gözleri büyük büyük
üşümüş ürpermiş soluk
ellerini tutabilsem pia'nın
ölsem eksiksiz ölürdüm

(Sisler Bulvarı)

YAĞMUR KAÇAĞI

elimden tut yoksa düşeceğim .
yoksa bir bir yıldızlar düşecek
eğer şairsem beni tanırsan
yağmurdan korktuğumu bilersen
gözlerim aklına gelirse
elimden tut yoksa düşeceğim
yağmur beni götürecektir yoksa beni

geceleri bir çarpıntı duyarsam
telâş telâş yağmurdan kaçıyorum
sarayburnu'ndan geçiyorum
akşamsa eylül'se ıslanmışsam
beni görsen belki anlayamazsın
içlenir gizli gizli ağlarsın
eğer ben yalnızsam yanılmışsam
elimden tut yoksa düşeceğim
yağmur beni götürecektir yoksa beni

(Yağmur Kaçağı)

BEN SANA MECBURUM

ben sana mecburum bilemezsin
adını mih gibi aklımda tutuyorum
büyüdükçe büyüyor gözlerin
ben sana mecburum bilemezsin
içimi seninle ısıtıyorum

ağaçlar sonbahara hazırlanıyor
bu şehir o eski İstanbul mudur
karanlıkta bulutlar parçalanıyor
sokak lâmbaları birden yanıyor
kaldırımlarda yağmur kokusu
ben sana mecburum sen yoksun

sevmek kimi zaman rezilce korkuludur
insan bir akşam üstü ansızın yorulur
tutsak ustura ağzında yaşamaktan
kimi zaman ellerini kırar tutkusu
bir kaç hayat çıkarır yaşamasından
hangi kapıyı çalsa kimi zaman
arkasında yalnızlığın hınzır uğultusu

fâtih'te yoksul bir gramofon çalıyor
eski zamanlardan bir cuma çalıyor
durup köşe başında deliksiz dinlesem
sana kullanmamış bir gök getirsem
haftalar ellerimde ufanıyor
ne yapsam ne tutsam nereye gitsem
ben sana mecburum sen yoksun

belki haziran'da mavi benekli çocuksun
ah seni bilmiyor kimseler bilmiyor
bir şileb, sızıyor ıssız gözlerinden
belki yeşilköy'de uçağa biniyorsun
bütün ıslanmış tüylerin ürperiyor
belki körsün kırılmışsın telâş içindesin
kötü rüzgâr saçlarını götürüyor

ne vakit bir yaşamak düşünsem
bu kurtlar sofrasında belki zor
ayıpsız fakat ellerimizi kirletmeden
ne vakit bir yaşamak düşünsem
sus deyip adınla başlıyorum
içimsıra kımıldıyor gizli denizlerin
hayır başka türlü olmayacak
ben sana mecburum bilemezsin

(Ben Sana Mecburum)

BÖYLE BİR SEVMEK

ne kadınlar sevdim zaten yoktular
yağmur giyerlerdi sonbaharla bir
azıcık okşasam sanki çocuktular
bıraksam korkudan gözleri sislenir
ne kadınlar sevdim zaten yoktular
böyle bir sevmek görülmemiştir

hayır sanmayın ki beni unuttular
hâlâ arasıra mektupları gelir
gerçek değildiler birer umuttular
eski bir şarkı belki bir şiir
ne kadınlar sevdim zaten yoktular
böyle bir sevmek görülmemiştir

yalnızlıklarımda elimden tuttular
uzak fısıltıları içimi ürpertir
sanki gökyüzünde bir buluttular
nereye kayboldular şimdi kimbilir
ne kadınlar sevdim zaten yoktular
böyle bir sevmek görülmemiştir

ADIMLA NASIL BERABERSEM

hacet yok hatırlatmasına seni hatıraların
bir dakika bile çıkmıyorsun aklımdan
koşar gibi yürüyüşün
karanlıkta bir ışık gibi aydınlık gülüşün

hacet yok hatırlatmasına seni hatıraların
uzak uzak yıldızlarla çevrilmiş kainatın
karanlık boşluklarında akıp giderken zaman

adımla nasıl berabersem öylece beraberiz
seninle her saat seninle her dakika seninle her sâniye
gönlümüz mutluluğa inanmış olmanın gururuyla rahat
koltuğumuzun altında birer dinamit gibi kelleimiz
ve sonra her zaman her ölümüyle
aynı şartlar altında kısmet olmıyan
gerçekleri görmenin aydınlığı alınlarımızda

hacet yok hatırlatmasına seni hatıraların
sen bana kalbim kadar elim kadar yakınsın

HANNELİSE

I

yağmurdan çıkıp geleceksin hannelise
yağmur gözlerinden çıkıp gelecek
bir öğle sonu paris'te hannelise
bir kahvede grands boulevards türküsünü çalacaklar

paris ve yapraklar sararmış etrafımda
seine'e kanat vurup bir rüzgar geçiyor
gare d'orlean'da saat şimdi üç diyecek
yağmurdan çıkıp geleceksin hannelise

gözlerine bakıp sanki mavi diyeceğim
sanki çocuk diyeceğim
aydınlanacaklar
balığa çıkmış bir ihtiyar rıhtımda
suya atıp söndürecek sigarasını
bir öğle sonu paris'te hannelise
bir kahvede grands boulevards türküsünü çalacaklar

II

insan kendisine rağmen yaşayamaz
kalbimiz beyaz derken biz siyah diyemeyiz
diyemeyiz hannelise
sen mutlaka lichtenstein dükalığından bahsedersin
yapraklarını döker ıhlamur ağaçları katedralin önünde
ben içimde müstesna bir ateş bahçesi donatırım
bembeyaz
bembeyaz hannelise

ağaçlar çocuk gibi ellerini çırpır
hep uzaktan saint augustin kilisesi'nin çanları
gare d'orlean'da saat şimdi üç diyecek
yağmurdan çıkıp geleceksin hannelise

ÜÇÜNCÜ ŞAHSIN ŞİİRİ

I

gözlerin gözlerime değince
felâketim olurdu ağlardım
beni sevmiyordun bilirdim
bir sevdiğin vardı duyardım
çöp gibi bir oğlan ipince
hayırsızın biriydi fikrimce
ne vakit karşımda görsem
öldüreceğimden korkardım
felâketim olurdu ağlardım

ne vakit maçka'dan geçsem
limanda hep gemiler olurdu
ağaçlar kuş gibi gülerdi
bir rüzgar aklımı alırdı
sessizce bir cigara yakardın
kirpiklerini eğerdin bakardın
üşürdüm içim ürperirdi
felâketim olurdu ağlardım

II

akşamlar bir roman gibi biterdi
jezabel kan içinde yatardı
limandan bir gemi giderdi
sen kalkıp ona giderdin
benzin mum gibi giderdin
sabaha kadar kalırdın
hayırsızın biriydi fikrimce
güldü mü cenazeye benzerdi
hele seni kollarına aldı mı
felâketim olurdu ağlardım

SUNA SU İÇİN KOŞMA

ellerini saçlarıma dolaştırma
parmakların dudaklarıma değmesin
bu ağaçlar böyle yeşil giyiyorlar
bu yıldızlar gözlerine doğuyorlar
ellerini saçlarıma dolaştırma
nefesin avuçlarıma esmesin
yoksa yine yolcuyum suna su

bu yağmurlar böyle yorgun yağıyorlar
bu rüzgârlar kapımızı dövüyorlar
bu ışıklar böyle birden sönüyorlar
gözlerini karanlığa alıştırma
aydınlığı seviyorum suna su

SEN BEYAZ BİR KADINSIN

asıl büyük sarhoş benim uzaktaki
ben ki tek damla şarap içmedim
ekmeğin beyaz zeytinin siyah olduğunu biliyorum
asıl büyük sarhoş benim uzaktaki
benim kusturucu sarhoşluğum
yoksulluğum

yüzüme bakmasan da yağmura düşürsen de gözlerini
gözlerime bakmasan da ne kadar
o kadar aydınlığın gökyüzüme uzanıyor
uykularımda nefesinin sıcaklığı
o kadar
hangi akşam kapımı çalan sen değilsin
sen değil misin
gizli bir kıvılcım gibi gözbebeklerimde duran
umutsuzlandığım her akşam
senin rüzgarın almıyor mu uğultulu yorgunluğumu
yoksulluğun eşiğinde kapaklandığım zaman
ellerimden sımsıkı tutmuyor mu
senin
iyimserliğin

bu tezgâhı kurdumsa ben senin için kurdum
senin için dokudum basma ve pazen
denizin yeşilinden süzdüğüm balık
göğün mavisinden çaldığım kuş
senin için
felsefe okudumsa iktisat okudumsa geceyarıları
boğazım kurumuş içim bir kalabalık
sıcacık mısralar okudumsa yunus'dan
senin için okudum
geceyarıları

sen beyaz bir kadınsın
uzaktaki
gözlerin aklımdan çıkmıyor
sen beyaz bir kadınsın karanlıkları dinleyen
uzaktaki
sarmaşıkları duyuyor musun rüzgârda
yorgun başını üşümüş yastığına koyuyor musun
uyuyor musun

A R İ F D A M A R

YOKSULDUK DÜNYAYI SEVDİK

Öyle uzak
Gitgide
Öyle güzelleşti ki
O yüzü hiç görmedim
Hiç yaşamadı belki

Tülin'in yüzündeki
Duru güzellik
Nasıl da benzer
Ben kırgın
Küskünken
Evsiz barksız bir anının
Puslu
Kırık
Yerinden düşmüş camındaki

Güneşsiz bir kış akşamındaki
İnce
Solgun
Esmer

Nasıl da benzer
Ben kırgın
Küskünken
Kimselere görünmeden
Dönüp dönüp baktığım

Saksılara
Deniz kabuklarına
Kitap yapraklarına bıraktığım

Ama zor
Ama kolay
Tavanda bir yarım ay

Nasıl da benzer
İnce
Solgun
Esmer

Ben kırgın
Küskünken
Evsiz barksız bir anının
Puslu
Kırık
Yerinden düşmüş camındaki
Güneşsiz bir kış akşamındaki
Tülin'in yüzündeki
Duru güzellik

Ama zor
Ama kolay
Yoksulduk
Dünyayı sevdik

Tavanda bir yarım ay

ÜÇ ŞİİR

1/1949

Ne zaman yüreğime eğilip baksam
Eski aşkımdan kalan kırıntıların
Parıldayıp söndüğünü görürüm

Bir yaz gecesinin karanlığında gözlerim
İlerde yanyana duran iki gölge seçer
İstasyon binası köprü merdivenler
Rumca söylenen bir şarkıyı dinlemek için
Kulak kesilir
Sonra bir tren gürültüyle gelip geçer

Ne zaman yüreğime eğilip baksam

2/ 25 HAZİRAN 1981

Yoktun ya burda
Burda yokken
Daha sıkı tuttun ellerinden
Daha yakından baktım yüzüne
Daha iyi daha çok
Gördüm dinledim seni
Takıldım peşine sonra
Gözlerinden geçen bulutların
Yere düşmüş bir gülün
Belki senin önündeyim şimdi

3/ 26 HAZİRAN 1981

Masaldaki
“Demirdağ” sanki
Çetin
Dik
Durur aramızda
Bu
Benim erken gelişim işte dünyaya
Çaresiz zaman geçti
“Ferhat’ın gürzü”
Ne desin ne söylesinki
“Niçin”i yok
Ey gerçekteki “Şirin”
“Bu güzellik” sadece
Sadece
“Mahzun eder” beni

DA

Ben seni seviyordum seni sevdim
Islak buzağıları seviyordum seni sevdim
Kartal kanatlarını mor menekşeleri keçi yollarını
Öğle sıcaklarında ağır salkımların serin odalarını
Patiska örtüleri köşe yastıklarını ağır dantellerini
Bir kapının benim için açılmasını tek benim
Beklenmesini seviyordum seni sevdim

Yalnız kendi bardağında istemiyordum çayları
içkileri
Bir otçuğu koparmasını istemiyordum
Sana vermiyecek olduktan istemiyordum
Elma dilimlerinde cigara küllerini
Yemek artıklarını çiçekli tabaklarda
Kimsenin aç karanlıkta kalmasını

Beni seni
Sıcak ekmeklerde bir sokum
Ayın ondördünü

PARÇALI BULUT

I

Nasıl barınsın aşkım
O uzak adada, o kayalıkta
Kapadın sen de kapını

Bir deniz keşanesi kumlarda savrulurken

2

Kısmâ lâmbanı
Yıldız-karayel değil
Kapını pencereni döğen

3

Bir deniz yıldızı bulursan
Islak kıyılarda yarın
Gün vurmadan sulara at

Gün vurmadan

4

Şeytan minareleri yürüdüler
Savurdu ilk zıpkını süngere Niko
Sen de çık görün
Kullan uzun parmaklı ellerini
Kaldır gökyüzünü denizden kayalardan

5

Hangi adla çağırırsan çağır
Duyarım ben diyordun

Duymuyor musun

CAN YÜCEL

SEVGİ DUVARI

Sen miydin o yalnızlığım mıydı yoksa
Kör karanlıkta açardık paslı gözlerimizi
Dilimizde akşamdan kalma bir küfür
Salonlar piyasalar sanatsevicileri
Derdim günüm insan arasına çıkarmaktı seni
Yakanda bir amonyak çiçeği
Yalnızlığım benim sidikli kontesim
Ne kadar rezil olursak o kadar iyi

Kumkapı meyhanelerine dadandık
Önümüzde altı baş altıncı fasulye pilâkisi
Ardımızda görevliler ekipler hızırpaşalar
Sabahları açıklarda bulurlardı leşimi
Öyle sıcaktı ki çöpçülerin elleri
Çöpçülerin elleriyle okşardım seni
Yalnızlığım benim süpürge saçılım
Ne kadar kötü kokarsak o kadar iyi

Baktım gökte bir kırmızı bir uçak
Bol çelik bol yıldız bol insan
Bir gece sevgi duvarını aştık
Düştüğüm yer öyle açık öyle seçik ki

Başucumda bir sen varsın bir de evren
Saymıyorum ölüp ölüp dirilttiklerimi
Yalnızım benim çoğul türkülerim
Ne kadar yalansız yaşarsak o kadar iyi

ENVER GÖKÇE

GÖRÜŞ GÜNÜ

Bu gün görüş günümüz
Dost kardeş bir arada
Telden tele
Mendil salla el salla
Merhaba!

İzin olsun hapishane içinde
Seni
Senden sormalara doyamam
Yarım döner cigaranın ateşi
Gitme dayanamam

NE FAYDA!

Sen benimsin,
Ciğerpârem, sevdiğim
Gül den ağır
Söylemem sana!

Saçlarına
Kızıl güller takayım
Salın da gel,
Bir o yana
Bir bu yana!

Meğer
Müşkil işmiş hürriyet
Savunmayla yetmiyor
Bir başka sevda!

Telden
Demirden geçsen
Mapusu delsen
Ne fayda!

METİN ELOĞLU

AŞKLAMA

Şaraptı rakıydı şuydu buydu
Kişi esrimeyi bir aşkta tatmalı ilkten
Dedim ya ondan gayri korkuluğa güvenemem
İçtiğim hep aşktı benim gerisi tortu

Sevişik bir keçi yumukgöz oğlağına
Özüne aşk sızmış o sütü emziriyor
Yumurtasını bir kovuğa koyarken
aşkı da koyuyor anaç zargana

Aşk mavisi tükendiyse o boşuna denizde
Bil ki diken diken bir çamurla örtülüdür sığlığı
Niye enez bu zambak diye sordular mıydı
Aşksız geçen günlerinde örselenmiş, de

Aşk bürünmeseydi de bak hiç şakır mıydı
Şu bi damlacık isketeye ta gagadan kuyruğa
Kişi gönlünü yitirdi mi ne yüzle çıkar sokağa
Yaşamda nesi varsa aşk işte onun adı

Ansıyın aşkla yağdı da sular
Ondan kokulandı ıtır çekirdeklendi elma
Doğayla el ele bizi üreten bir sevgi var
Evrende en soylusu sezdim ki bu çoğalma

(Horozdan Korkan Oğlan)

İNCE ELEK

İçtikçe içesim geliyor gayri ne bilgi ara ne hüner
Beni bu rakıyla başbaşa bırakma
Adam olayım çalışıp para kazanayım
Beni böyle işsiz güçsüz bırakma
Beni uslandır beni yüreklendir
Beni deli edip bırakma
Bilsen nereleri var kalk gidelim
Beni hep buralarda bırakma
Beni aç bırak evsiz urbasız bırak
Beni sensiz bırakma

Beni ne yap biliyor musun
Beni yont beni arıt beni ayıkla

UYAN

Hadi uyan

Gün ışığı çilemeye başladı başucunda
Denizler bir mavilik edindi günden
Seher yeline uyup kuşlar yerinden uçtu
Bu türküyü dinlemiycek misin

Hadi uyan

Aydınlığa çık da çil gözlerin ışısın
İlkyazlar sıcağı biriksin yüreğine
Yoksul olsan da uyan
Garip olsan da uyan
Madem ki güzelsin, güzeli yaşatmak için
Madem ki iyisin iyiyi yaşatmak için
Madem ki umutlusun, umudu yaşatmak için
Hadi uyan
Denizi dinle, yaşamak desin
Toprağı dinle, barışmak desin
Göğü dinle, sevişmek desin

Bir plâk konmuş gibi gramofona

İşte aşk, işte özlem, işte savaşımak gücü
Uyan diyor uyansana

Hadi uyan

Sevdiğim uyan
Ne olur uyan!

T U R G U T U Y A R

NE SÖYLENMIŞSE SEVMEK

Ne söylenmişse sevmek üstüne sanki sizedir
Bütün güzel şiirlere uygun her yeriniz
Çekip götüren saçlarınızdır o saatleri bir bir
Dünyaya sizinle baktığımı bilmelisiniz

Benim bu evlere düşkünlüğüm sizin yüzünüzden
Şiirlerim bu yüzden aşklara aşklara doğru
Nasıl hazırlanırım sizin gecenize gündüzden
Siz olmasanız ekmekler sular ne olurdu

Sizin yolunuzdur başlayan nereye düşse ayaklarım
Rum ateşleriyle oymalı koç başlarıyla tunç kapılarda
Sizin içindir durup durup kentleri kuşatmalarım

Söylediğim sizseniz ne denli geniş olsa yerim
Korkarım harcamaktan sözlerimizi boş kalıplarda
Çirkin bir şey diyecek olsam elleriniz durur önüme
güzeltirim.

SENFONİ

Önce sesin gelir aklıma
Çaresiz kaldıkça hep seni düşünürüm
Güzel olan, dolgun başaklardaki sarışın sevinçli!
Sonra cumartesi günleri gelir
Sonra gökyüzü gelir hemen kurtulurum
Bir yağmur yağsa beraber ıslansak.

Kırk kere söyledim bir daha söylerim
Savaşta ve barışta karada ve denizde
Düşkünlükte ve esenlikte
Zamanımız apayrı bize göre
Yanyana olduk mu el ele
Aç kalsak ağlamayız biliyorum.

İçim güvercinleri okşamış gibi rahat
Sen yanımdayken ister istemez
Geniş meydanlarda akşam üstleri
Üstüste üç kere deniz üç kere çınarlar

Sen yanımdayken ister istemez
Uzak ırmakları hatırlıyorum.

Arasıra düşmüyor değil aklıma
Yabancı kadınların sıcaklığı
Ama Allah bilir ya ne saklıyayım
Yanında ihtiyarlamak istiyorum.

A H M E T A R İ F

HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM

Seni, anlatabilmek seni.
İyi çocuklara, kahramanlara.
Seni, anlatabilmek seni,
Namussuza, halden bilmez,
Kahpe yalana.

Ard-arda kaç zemheri,
Kurt uyur, kuş uyur, zindan uyurdu.
Dışarda gürül-gürül akan bir dünya...
Bir ben uyumadım,
Kaç leylim bahar,
Hasretinden prangalar eskittim.
Saçlarına kan gülleri takayım,
Bir o yana,
Bir bu yana...

Seni, bağırabilsem seni,
Dipsiz kuyulara,
Akan yıldıza,
Bir kibrit çöpüne varana,
Okyanusun en ıssız dalgasına
Düşmüş bir kibrit çöpüne
Yitirmiş tılsımını ilk sevmelerin,
Yitirmiş öpücükleri,
Payı yok, apansız inen akşamdan,
Bir kadeh, bir cigara, dalıp gidene,
Seni anlatabilsem seni...
Yokluğun, Cehennemin öbür adıdır.
Üşüyorum, kapama gözlerini...

HANİ KURŞUN SIKSAN GEÇMEZ GECEDEDEN

Yiğit harmanları, yığınaklar,
Kurulmuş çetin dağlarında vatanların.
Dize getirilmiş haydutlar,
Hayınlar, amana gelmiş,
Yetim hakkı sorulmuş,
Hesap görülmüş.
Demdir bu...

Demdir,
Derya dibinde yangınlar,
Kan kesmiş ovalar üstünde Mayıs...
Uçmuş bir kuştüyü hafifliğinde,
Çelik kadavrası korugan'ların.
Ölünmüş, cânım, ölünmüş,
Murad alınmış...

Gelgelelim,
Beter, bize kısmetmiş.
Ölüm, öyle altı okka koymaz adama,
Susmak ve beklemek, müthiş
Genciz, namlu gibi,
Ve çatal yürek,
Barışa, bayrama hasret
Uykulara, derin, kaygısız, rahat,
Otuziki dişimizle gülmeğe,
Doyasıya sevişmeğe, yemeğe...
Kaç yol, ağlamaklı olmuşum geceleri,

Asıl, bizim aramızda güzeldir hasret
Ve asıl biz biliriz kederi.

İçim bir suskunsa tekin mi olsa?
O Malta bıçağı, kınısız, uyanık,
Ve genç bir mısırâdır
Filinta endam...
Neden, neden alnındaki yıkkınlık,
Bakışlarındaki öldüren buğu?
Kaç yol ağlamaklı oluyorum geceleri...
Nasıl da almış aklımı,
Sürmüş, filiz vermiş içimde sevdân,
Dost, düşman söz eder kendi kavlince,
Kınanmak, yiğit başına.
Bu, ne ayıp, ne de yasak.
Öylece bir gerçek, kendi halinde,
Belki, yaşamama sebep...

Evet, ağlamaklı oluyorum, demdir bu.
Hani, kurşun sıksan geçmez geceden,
Anlatamam,nasıl ıssız, karanlık...
Ve zehir-zıkkım cıgaram.
Gene bir cehennem var yastığımda,
Gel artık...

SEVDAN BENİ

Terketmedi sevdan beni,
Aç kaldım, susuz kaldım,
Hayın karanlıktı gece,
Can garip, can suskun,
Can paramparça...
Ve ellerim kelepçede,
Tütünsüz uykusuz kaldım,
Terketmedi sevdan beni...

H A S A N H Ü S E Y İ N

AZİME'Lİ TEMMUZ BİLDİRİSİ

II

beklerdi tohum

beklerdi tohum

beklerdi tohum upuzun karanlıklarda-sen yoktun

öfkemi mermer mermer-öcümü çocuk çocuk-çıldırıttım

(kırmızıları

bir başka parlardı yoğun karanlıkta ışıklar-sen yoktun

bütün kapıları birden zorlamanın o korkunç güzelliği

o korkunç büyümesi ellerin fitillerde-sen yoktun

benim aşkımda o vardı.

evrendi nasıl

evrendi çelik mavisi

grev grev ateş ateş büyüdüm ülkelerce

yepyeni bir öfke doğurdum kalabalık özlemlere-sen

yoktun

uff ne kötü kullanmışlardı ah ne güzel gözlerini-

ölümdü

sana değip değip durdum-sen yoktun

bilenirdi türkülerde en soylu ayrılıklarım-sen yoktun

benim aşkımda o vardı

soğuktu yeşillerim
soğuktu temmuzlarım en bayram gülmelerimde bile
kar yağardı sabah çaylarıma -sen yoksun
sofralarda ekmek diye öpülürdü altın dişleri ölülerin
adını söyletmiyorlardı ölüm gibi özlenen şeyin-sen
/yoksun
ölümdü sabah vardiyaları-öfkemi demir demir-sen
/yoksun
bütün dillerde sana varmak-bilemem bilemem
benim aşkımda o vardı

ben hep koşan atları sevdim soluyan lokomotifleri
benim aşkımda çelikmavisi gagarinli uzayların
toprak nasıl sancılanır ağaçlar nasıl gerinirler
/çiçeklenirken
kurşun nasıl ıslık çalar diş nasıl gıcırda karanlıklarda
alabalık nasıl ölür o kendi sularının kıyıcığında
bilemem bilemem-sen yoksun
ateş yanardı biryerlerde yepyeni biçimlerde yanardı
benim aşkımda o vardı

söyle ey anamın en güzel kızı söyle
sular nasıl kaçırılır - kuşlar nasıl susturulur
nasıl sığar o koskoca evren daracık zindanlara - söyle
balçık balçıktı o nar çiçeği çağı çocuklarımla
karanfil olurdu paslanırdı sıcacık bileklerde - bilemem
bilemem ey anamın engüzel kızı bilemem - sen yoksun
benim aşkımda o vardı

sen geldin
badem çiçek açar gibi geldin-düşte sever gibi geldin
(ey kavgabiçim
yepyeni bir düzendi gelişin-yoluna başkoyduğum
(ülkemdin
eskidi birden kentler - eskidi gökyüzünün çok uzaklığı-
(eskidi hep
öldü bakkal - öldü bakkalbiçim - öldü bakkalbiçim aşk
bu senin gözlerindi ey benim ülkem - arılar oynaşan
(içinde
bu senin duruşundu ey kavgabiçim - en haklı silah
(güzelliğince
güneş gibi acımasız - toprak gibi unutkan - tohum gibi
(umutlu
sen geldin ey benim özlemim ülkem - kadının
(devrimbiçimim
yıkıldı ölülerin öğlesonu sarlıkları

sen geldin
eskidi biryerleri zamanın - eskidi gözleri kadınların-
sen geldin
evler eskidi birden - eskidi evimsilerde kölemsi
(yalnızlıklar
bayramlar eskidi gülüm - derinlikler eskidi - ve
(pişmanlıklar
eskidi yatakbiçimlerde iğreti ikililer - ve çok çok
saksılarda çöl bitkileri-salonlarda kartpostal
(mutluluklar
eskidi maskelerin sırtan düşmanlıkları-ve nice yazlar
oh negüzel yeniden - bu bu senin güzelliğin ne demek
sel ne demek azime'm - savaşlara durmak ne demek
(güzel ne demek
sen geldin ey benim kadınülkem - yepyeni ufuklar
(geldin
dürülü bayraklarım güldü gülüm - sen geldin
kutuplarım değişti.

bir horoz öter biryerlerde bir horoz bir horoz bir horoz
(daha
bir ateş yanar bir yerlerde bir ateş bir ateş bir ateş
(daha
bir yumruk sıkılır biryerlerde bir yumruk bir yumruk
/bir yumruk daha

düſer barış cemreleri sabah aylarımıza
biter kahbelik

biter bu gökyüzünün çok uzaklığı
sen geldin ey anamın engüzel kızı-yaşamak geldin
badem iek açar gibi geldin - yürek sızlar gibi geldin -
sen geldin
al beni kankırmızılardan vur beni kankırmızılara
dürölü bayraklarım gülsün gülüm - kutuplarım
(deęiřsin
ey benim ölkem

bitsin bu zulüm
bitsin bu zulüm
bitsin bu zulüm
sanki dünyada ilk şafaktı kollarımda uyanmaların
o büyük barışa bir adım kala

HÜZÜNLÜ KARANFİLLER

karanfil yollamışsın bana
niçin zahmet ettin gülüm
koydum koğuşun ortasına
hoş gelmiş safalar getirmişsin

hiç böyle hüznüsünü görmemiştim karanfilin
yarım saat geçmeden büktüler boyunlarını
hem de hiç yakınmadan
hem de hiç sızlanmadan

sanki alınıp götürülmüşler sıcacık uykularından
beklenmedikleri anda koparılmışlar
sanki şafak sökerken
kuşlar bile uyanmadan

öyle karşıt şeyler ki sevgilim
mapusâne ile karanfil
biri kara
biri ak

EDİP CANSEVER

YERÇEKİMLİ KARANFİL

Biliyor musun az az yaşıyorsun içimde
Oysa ki seninle güzel olmak var
Örneğin rakı içiyoruz, içimize bir karanfil düşüyor gibi
Bir ağaç işliyor tıkr tıkr yanımızda
Midemdi, aklımdı, şu kadarcık kalıyor

Sen o karanfile eğilimlisin, alıp sana veriyorum işte
Sen de bir başkasına veriyorsun daha güzel
O başkası yok mu? Bir yanındakine veriyor
Derken karanfil elden ele.

Görüyorsun ya bir sevdayı büyütüyoruz seninle
Sana değiniyorum, sana ısınıyorum, bu o değil
Bak nasıl, beyaza keser gibisine yedi renk
Birleşiyoruz sessizce.

İÇİNDEN DOĞRU SEVDİM SENİ

İçinden doğru sevdim seni
Bakışlarından doğru sevdim de
Ağzındaki ıslaklığın buğusundan
Sesini yapan sözcüklerinden sevdim bir de
Beni sevdiğin gibi sevdim seni
Kar bırakılmış karanlığından.

Yerleştir bu sevdayı her yerine
Yüzünde ter olan su damlacıklarının
Kaynağına yerleştir.
Her zaman saklamadığın, acısızlığın son durağına
Gül taşıyan çocuğuna yerleştir
Ve omuzlarına, daracık omuzlarına
Üşümüş gibisin de sanki azıcık öne taşırdığın
Tam oraya işte, uçsuz bucaksız bir düzlükten
Bir papatya tarlasıyla ayrılmamış göğüslerine yerleştir
Ve esmerliğine bir de, eski bir yangının izlerinin
(renginde)

Saçlarının yana düşüşüne, onları bölen ikiliğe
Alnından başlayan ve ayak bileklerinde duran
Yani senin olmayan, seni bir boşluk gibi saran hüzne
yerleştir
Yerleştir onu bir kentin parça parça aklında tuttuğun
Kar taneleri gibi uçuşan
Ve her gün biraz daha hafifleyen semtlerine
Yerleştir bu sevdayı her yerine.

Ekledim ben tattığım her şeyi denizlere
Bildiğim ne varsa onlar da hep denizlerden
Sen de bir deniz gibi yerleştir onu istersen
Sevdayı
Ve köpüklendir
Ve yaşlandır ki işte kederi anlamasın
Ama dur, her deniz yaşlıdır zaten
Öğrenmez ama öğretir mutluluğu
Bizim sevdamız da öyledir, iyi şiirler gibi
Biraz da herkes içindir. Ve gelinciğin ikinci tadına
benzemeli
Var eden kendini birincisinden
Yani bir sevdayı sevgiye dönüştüren.

Ben şimdi bir yabancı gibi gülümseyen
Tanımadığın bir ülke gibi
İçinde yaşamadığın bir zaman gibi
Tam kendisi gibi mutluluğun
Beni bekliyorsun
Ve onu bekliyorsun beni beklerken.

İNİLAK

Ben gidince hüzünler bırakırım
Bu senin yaşadığındır
Bir ev sıkılır kadınlardaki
Seni sevmek bu kadar mı
O benim yaşadığımdır

Bazan da bir yerde kuşlar vardır
Ne uçmak, ne görünmek için
Bir karanfil pencereyi deler
Bir kapı kendiliğinden kapanır
İstesek sevişirdik, ama olmadı
Biz değil yaşayan acılardır.

Gitsem de her yerde biraz vardır
Hatırda zamansız bir plak
Bir otel kapısı, biraz istasyon
Vardır o seninle birlikte olmak
Buluşur çok uzaktan ellerimiz
Ve nasıl göz gözeyiz ansızın bir inilâk...

SENİ GÜNLERE BÖLDÜM

Seni günlere böldüm, seni aylara
Daha yıllara, yüzyıllara böleceğim
Ve her zaman söyleyeceğim ki beni anla
Böyle eskitilmiş de olsa bu kalbi
Minesi çatlamış bir diş gibi durduracağım karşında.

Şiirler söylenir, şiirler biter
Biz bu sevdayı neresine sakladık sen ona bak da
Kahverengi avuçlarına mı gözlerinin
Tam oradan mı kahverengi yağan bir aydınlığa.

Bütün günler yenileşir her bekleyişte
Ve bütün dünler, bütün geçmişler
Kapını açarsın ki bir de, hiç kimseler yok
Çaresiz, benim sana gelişimde hep böyle.

Dün akşama doğru turuncu bir bulut geçti
Sonra bütün bulutlar hep birden geçti
Anılar, anılar, belki hepsi bir kelime.

BİTTİ O SEVDA

Bitti o sevda, kesildi çığlıkları martıların
Su gibi bitti, suya karşı gibi bitti
İtti kıyıyı adına deniz dediğimiz bir şey
Adına deniz demediğimiz bir şey ile birlikte
Unuttuk ikimiz de her türlü yetinmezliği
Kaybetti kumarda gözlerim
Kaybetti kumarda gözleri.

Bir kuru rüzgarlandı göğüs boşluğumuzda sanki
Uzaklaştı ağaçlar birbirlerinden
Yakınlaştı ağaçlar birbirlerine
Yani her soluk alıp verişimizde bizim
Bir mekik gibi kalbin
Bir mekik gibi kalbim
İşleyip durdu bu yitikliğı yeniden.

Ne kaldı
Farkında mısın bilmem
Gündüzler..
Gündüzler biraz azaldı.

4

CEMAL SÜREYA

SAN

Kırmızı bir kuştur soluğum
Kumral göklerinde saçlarının
Seni kucağıma alıyorum
Tarifsiz uzuyor bacakların

Kırmızı bir at oluyor soluğum
Yüzümün yanmasından anlıyorum
Yoksuluz gecelerimiz çok kısa
Dörtnala sevişmek lâzım.

(Üvercinka)

İKİ ŞEY

Silmeye çalışma yavrum
lekeni gözyaşlarıyla,
çünkü bitektir leke
taşır görkemli düşlere
mahvolmaz renklerini dehşetin
karanlık yol açıp kendine
en yalın suda bile
bir uçurum özü tanır
güvenli derbentlere,
sıfatıdır ölüm
kavrulan işçi arının
azgın peteğinin içinde,
sayıklasa da ağaç
gövdesine kazılı adı
sürecektir yaprağını
bucurgatların sesine,
ve ay soğutacaktır
kıkırdağını

uçar, gergin tayların,
silmeye çalışma yavrum
bir bildiridir leke
günden ve benden
yüreğe ve kansere

Sivas'ta mı Malatya'da mı
bir çocuk görmüştüm eskiden
kaşları uzaklardan geliyor
sımsıkı bitişiyordu alnında,
dişlerinde boylamların serinliği,
tam ben uyanıp
bir iki çift söz
söyleyeceğim ki
bir şey oldu birden
nasıl oldu bilmiyorum
bir anda
çarpıtıverdi yeryüzünü .
bir kelime söylemişti?
bir şeye dikkat etmişti?
Sivas'ta mı Malatya'da mı?
baktım
her yaprak sarartıyordu şehri,
güz kanıtlarıyla işleyen bir kış
düzlükleri tutmak üzereydi,
baktım
mekkâreleri güneşin
çekip götürüyordu patikalardan
saçı sakalına karışmış dağlara
ağır ağır bir ikindiye.

İki şey; aşk ve şiir
bunlar kuşkuyla çiftleşir,
bir şey eksiktir sanki
ve vakit vardır daha,
ikircikler içinde
sallamaz Eflatun'u
çünkü pazarlık
biraz bilgi işidir,
çığlık çünkü
avurtlarından değil
iliklerinden kopar
öksüz çocukların,
Ferazdak'ın savunusu gibi
şeytansı, cesur,
silmeye çalışma yavrum,
iki şey; aşk ve şiir
mutsuzlukla beslenir biri
biri ona dönüşür

ikisi de
düzeltilmez
gelişir

Ş Ü K R A N K U R D A K U L

ARMAĞAN

Bunca yıl çok ışıık birikti avuçlarımda
Senin olsun
Esinlen sevgi dokuyan ellerimden
Bunca yıl şiirin, kardeşliğin, kavganın
Has bahçelerinde yarattım bu gerçeği.
Sabrım senin olsun.
Aşkım senin olsun.

Acıların sütüyle büyüttüğüm umutlar
Mapushane avlularında boy verdi,
Dolunay menekşelendi kirli kara camlarda.
Her görüşte vurduğumuz baba evren
Özgürlüğe boyadı saksımdaki çiçeği
Senin olsun

Biz ki acılar döneminden
Ellerimizi kirletmeden geçtik.
Direncim senin olsun,
Sevgim senin olsun.

UZAKTAN

Belki de bendim o...sözcük sözcük, parça parça
Sokakları kirlenmiş bir kentten utanarak
Çocuklardan çocuksu ve düşlere yengin,
Yüz bin gecesi usunda basılmış gibi yorgun
Belki de bendim o duygularına dokuna dokuna.

17 EKİM 1973

Sensin sen...bu kadar Selma olarak
Bunca yıl seyrede seyrede bitiremediğim
Doğanın giysilerini giyinerek soyunarak
Bana hangi ışıklarla ödülllenmişsin sen.

ANI KÜSKÜNÜ

Ne zaman ki bir istasyonu,
Bir tramvay durağını
Daha dünmüş gibi bularak gözlerinde
Nedir bu dalgınlığa düşmeler,
Sonra o yalnızlık aramalar.
Olur olmaz saatte.

Tam da soluklarda cigaraların ağaçlandığı,
Saçların ağarmaya başladığı günlerde.
Anılarını yaşamaya heves mi kaldı,
Dursunlar durdukları yerde.

G Ü L T E N A K I N

YENİDEN

Karanlık bastı mı gelirsin
Pencerem dibinde durursun
Oyuncaklar kabartma harfler gibi
Elle tutulur gibi garipliğin

Elişi kâğıtlarından çiçekler yaparsın
Yeni şekiller görülmedik renkler ışıklar yaparsın
Dünya güzelse daha güzel olur
Bir şarkı sıcak sıcak yayılır ansızın
Uzanır ellerin gözlerimi örter
Bütün düzenim bozulur

Karanlık bastımı seninle gelir
Nasıl döner durur ortalarda
Çağrışımlardan kopmuş bir sürü
Tedirgin kuşlar gibi kelime

Elinde aynaların binbir yanlısı
Ne yandan baksan ölüm
Kurtul dersin kurtul kendinden
Unut yitiklerini
Seni yargılayacak kim

Karanlık bastımı gelirsin
Penceremin dibinde durursun
Oyuncaklar kabartma harfler gibi
Elle tutulur gibi garipliğin

Rüzgâr Saati- Bütün Şiirleri, Can Yayınları, İst.1982, s.13

DELİ KIZIN TÜRKÜSÜ

III

Sana büyük caddelerin birinde rastlasam
Elimi uzatsam tutsam götürsem
Gözlerine baksam gözlerine konuřmasak
Anlasan

Elimi uzatsam tutamasam
Olanca sevgimi yalnızlığımı
Dřnsem hayır dřenmesem
Senin hiç haberin olmasa
Senin hiç haberin olmaz ki
Başlar biter kendi kendine o türkü

Yağmur yağar akasyalar ıslanır
Bulutlar uçuřur geceleyin
Ben yağmura deli buluta deli
Bir büyük oyun yaşamak dedięin
Beni ya sevmeli ya ldrmeli

Yitirmeli büyük yolların birinde ne varsa
Böcekler gibi bařlamalı yeniden
Bu Allahsız bu yağmur işlemez karanlıkta
Yan gariplięine yürek yan
Gitti giden

UZUN YAĞMURLARDAN SONRA

Sen yağmurlu günlere yakışır
Yollar çeker uzak dağlar çeker uzak evler
Islanan yapraklar gibi yüzün ıştır
Işırsa beni unutma

Alır yürür sıcak mavisi gökyüzünün
Kuşlar döner uzun yağmurlardan sonra birgün
Bir sızlar yanar içinde büsbütün
Her şeye rağmen ellerin üşür
Üşürse beni unutma

Yeni dostlar yeni rüzgârlar gelir geçer
Yosun muydum kaya mıydım nasıl unuttular
Kahredersin başın önüne düşer
Düşerse beni unutma

AYRILAR GEMİSİ

Bunlar en mutlu günleri ayrılığımızın
Yanaşmadan özleminin limanlarına
Bir uzun hava içinde kendimiz kendimizin
Uzasın dönmenin saçları, çağırma uzasın

Kestim Kara Saçlarımı - Bütün Şiirleri
Can Yayınları, İst. 1982 s.60

AŞK

Sıfırda insancıl yaşamımız başladı
Sıfırda koptun kayboldun aradık
Sessiz ya da rüzgârlı kıyılardan
Sana seslendik kör kuyu

Yokluğun orda çiçeklerde
Dünya seninle de sensiz de aydınlık
Başka tutkularımız var beraber yalnız
Yokluğun orda yaşamımızda

Varlığın orda, yoksa gecelerimiz bizimdi
Ellerimizi bir yere koymayı bilirdik
Ağlamayı bilmezdik kendimizi öldürmeyi
Varlığın orda yaşamımızda

KEMAL ÖZER

SEN VE İSTANBUL

Ben

Sana türkülerden sesleniyorum
Bir akşam vakti ve uzak
Deniz bütün ürperişleriyle kapında
Ayaklarını bekliyor küçük çakıl taşları
Ve gönlüm
Bir akşam vakti ve uzak

Ben

Sana türkülerden sesleniyorum
Bir sabah erkenden
Sisli ve yakın
Sancısı ellerinde başlıyor yalnızlığın
Kimsesizlik dilinmiş bir yürek gibi
Ellerini bekliyor
Uzanıp tutmuyorsun
Uzanıp tutmuyor parmakların
Sisli ve yakın

Ben

Sana türkülerden sesleniyorum
Dilimde semt semt dolaşıyor İstanbul
İki güzellik önündeyim
Biri o biri sen
İki güzellik önünde çırpınıyor bu yürek
Bu arzular böyle döküm saçım
Ve boynuma düğüm atan kadar
Sen ve İstanbul

Ben

Sana türkülerden sesleniyorum
Türkülerde öğreniyor İstanbul seni
Sesimde titreşiyorlar birer yaprak gibi
Enlem ve boylam daireleri
Yitirilmiş rüzgarı bulup çıkarıyorum

Diriliyor bütün bayrakları dünyanın
Bütün yüzyılları birden
Bir arada yaşıyor gönlüm
Ve türkülerde öğreniyorlar İstanbul'u
Türkülerde öğreniyorlar İstanbul seni

AL İ Y Ü C E

KURU ÇABA

Pembenin sarıya kestiği yerde
Düşlerime tuzak kuran benim
Sen niye çırpınırsın bilmem
Ve anlıyamadım gitti
Karıncanın gölgesinden
Dağ niye ürker

Şu karşıdaki evin içi dışından büyük
Kapısını başkası açar başkası kapatır
Senin kolların niye yorulur bilmem
Ve anlayamadım gitti
Karanlığı damıtmak için
Bu kuru çaba niye
Bir karın ağrısı geldi dayandı
Kurdun kuşun inine
İyi ki ben dağ değilim
Parmak izlerimi arıyorlar şimdi
İyi ki ellerim bende değil

Kaldır gözlerini üstümden
Bu türküler söylenirken bakma bana
Bütün bildiklerini unut
Bütün aldıklarını koy yerine
Üstümüze doğru geliyorlar şimdi
Şurda korku şurda erkeklik
Şurda sen

H İ L M İ Y A V U Z

LAVİNİA İÇİN SONNET

Sana **da** yas yaraştığı söylenir, öyle değil!..
birden bir dal kırılır, hani düşer ya suya,
sen o akarsusun...akma!..kendine eğil,
orda gördüğün dalı, ey solgun lavinia,
sanki tanır gibisin... belki eski yerinden
göçmüş bir yaz sözünde unutulmuş zakkumu
usulca büyüttü, akarak tâ derinden;

anımsa, öpüşlerdeki taşı, çakılı, kumu...

nerde bir yaz olduysa o dalı taşır şimdi;
âh! al götür, al götür... bırakma bir kuytuda;
sen onu bıraktıkça ona yaraşır şimdi
yas... ansızın köpüklerle sevişen bir duyguda...

kırık... o yaz aynalarda durulsun diye güyâ
sana yas değil elbet, yaz yaraşır lavinia...

BAKİR SONNET

kimbilir nerde kaldı, dolaştı elden ele;
kendini bir tenhâda sevişiyor bularak;
öylesine derin ki güle düştü velvele...
ve öyle güçsüzdü ki ve belki çoktan çorak;
giderek bir yalnızlığa ekilmiş de kurumuş
bir fidan, bir fidan!.. âh, bunca mahzunluktan
kurtarır belki seni daha da mahzun olmak...
kimbilir, bir akarsu, ipekten ve kızıktan
daha bâkir, öylece, akıyorken o vâdi;
neler bekliyor seni, toprağı hep kabarık
ve birden, neredeyse, kuşlarla kuşluk vakti
bir aynayı içerir gökyüzündeki yarık...

tan akıyor **kan kan kan!** derin yabancılaşma!
hüzünde bir kuruma, aşklarda pıhtılaşma...

YALNIZLIK SONNET'Sİ

yalnızlık zamanlandı: önce aşk, sonra yaprak...
günler geçilecekler... atlar, gümüş yeleli!
yüzünü aynalara, bir tek onlara bırak;
sürünsün sır'ı aşkın, bak, seni görmeyeli
çok değişti aynalar! ev içleri bulandı;
herşey artık ne kadar, ne kadar da kurak!
odalar orda burda, içlerine kapandı;
sofalarsa eğreti; yüklük ve kap kaçak
somurtup duruyorlar... herşey ölgün! bekleyiş
gibidir burda olmak, 'bekleyiş gibi' olmak...
sen gel, şimdi kendini o aynalarla değiş;
gel, burda ol! dâimâ!-ve nasılsa kararmak-

ta olandan bakarım sana giden günlere;
tenindir, beleniyor, âh, yeşil ekinlere...

Ö Z D E M İ R İ N C E

UYUYORSUN

Dizlerin görünüyor, ağzın açık biraz,
kolların öyle ki kucaklıyorsun dağları, denizi,
inip kalkıyor karnın soluk aldıkça:ayşıyorsun,
yetmiyor sevgim uyandırmaya seni.

Uyanacaksın az sonra, birden ya da yavaşça,
anlayacağınız bunu (nereden mi ? sorma, bilemem)
ben, kabaran toprak ve göğün emdiği deniz.

ONAT KUTLAR

PERALI BİR AŞK İÇİN GAZEL

Merhaba güzelim, bak nasıl doldurdu
-Dur önce şu sigaramı yakayım-
Kırmızı bir güneş bardağımızı
Dışarda kararan rum kilisesinin
Gürültüyü yapraklara çeviren
Çan sesleriyle yüklü ve karmakarışık
Saatlerden geçiyoruz umut, ayrılık
Günleri.Yüzünün gülü kapalı
Acı eylül geçiyor köklerimizden
-Sanırım değişen bir şey olmalı-

Biliyoruz öğle sonu mavi perdesi
Gözlerinin yıldızıyla ışıyan
-Dur güzelim yüzüne dokunacağım-
Ve aklı yetmeyen tarla kuşuna
Öpüşlerle derinleşen bir halı
Yeni gelin bahçeleri dokuyan
-Bu kör eylül karanlığından uzak-
Bir ölümsüz yaz ülkesi olmalı

Ü L K Ü T A M E R

YÜZÜK

Senin denizinin kuşları savrulur,
Dökülür beyaz külleri gölgeme benim;
Karanlığıma konar ince gözleri,
Şimdi bir ırmaktır ince gözleri,
Açar yapraklarından bitkinliğin.

Senin aşkının dalgın ordusudur
Benim aşkıma yaslanan uyku,
Sonsuz bir dev kanar bahçesinde,
Kan-tutkusunu büyütür bahçesinde,
Yerleşir tırnaklarına dikenlerin.

Senin kemiklerin saçlarımdan kurulur,
Aramızda tutuşan her dakikadan;
Yeni bir kuş dirilir küllerinden,
Çoğalır kanatları küllerinden.
Uçsuz tüyleri vardır tüylerinin.

BEN SANA TEŞEKKÜR EDERİM

Ben sana teşekkür ederim, beni sen öptün,
Ben uyurken benim alnımdan beni sen öptün;
Serinlik verdin korulara, canlandı serçelerim;
Sen mavi bir tilkiydin, binmiştin mavi ata,
Ben belki dün ölmüştüm, belki de geçen hafta.

Sen bana çok güzeldin, senin ayakların da.

METİN ALTIOK

SONLUDUR AŞK DA

Güzel anılar biriktirdim senden,
Dudağıma solgun gülücükler getiren.
Özenle sakladım belleğimde,
Bir yığın oldu daha şimdiden.
Nasıl olsa bir sonu olacaktı bu aşkın,
Bir gün apansız gerçekleşiveren.

Bir terazinin durgun pirinç kefesine
Pat diye inince kara kiloluk,
Nasıl kalkar havaya birdenbire
Boş kalan zavallı kefe.
Nasıl titreşir terazi uzun süre,
Denge sağlanıncaya kadar başka şeylerle.

Anılarla bozdum o dengeyi ben önce,
İkimiz için de yaptım bunu.
Yaşadığımız günlerden biriktirdim sessizce,
Bir kefedeki sana hiç sezdirmeden.
Koyabilirsin kara kiloyu artık,

ATAOL BEHRAMOĞLU

BU AŞK BURADA BİTER

Bu aşk burada biter ve ben çeker giderim
Yüreğimde bir çocuk cebimde bir revolver
Bu aşk burada biter iyi günler sevgilim
Ve ben çekip giderim bir nehir akıp gider

Bir hatıradır şimdi dalgın uyuyan şehir
Solarken albümlerde çocuklar ve askerler
Yüzün bir kır çiçeği gibi usulca söner
Uyku ve unutkanlık gittikçe derinleşir

Yanyana uzanırdık ve ıslaktı çimenler
Ne kadar güzeldin sen! nasıl eşsiz bir yazdı!
Bunu anlattılar hep, yani yiten bir aşkı
Geçerek bu dünyadan bütün ölü şairler

Bu aşk burada biter ve ben çeker giderim
Yüreğimde bir çocuk cebimde bir revolver
Bu aşk burada biter iyi günler sevgilim
Ve ben çekip giderim bir nehir akıp gider

ÇOCUK GİBİ, TİRİL TİRİLLİĞİNLE

Çocuk gibi

tiril tirilliğinle

kucaklardım seni..

Yazlar ve unutuşlar geçerci.

Günlerin güneşini içerdim.

Sessizce

aşkın

teri

dolardı kasıklarım...

Fıçılarda damıtılmış

şarap renginde şafak...

Ayaklarının bastığı kumlara

basardı ayaklarım...

İnce

güzelliğin senin

seni kuşatan

gökyüzü kadar sadeydi..

İnsan

güzelliğine senin

seni kuşatan

gökyüzü kadar sadeydi..

İnsan

güzelliğin senin

Katıksız merakın..

Katıksız

şehvetin ve sevincin..

Dünyaya
bir güzelliğin
narinliğini
anlatmak için gelmiş gibiyim..
Denizin çarptığı
kumsal
ve bunaltıcı yaz gecesi..
Dünyaya
bir yaz gecesinin
bunaltısını
anlatmaya gelmiş gibiyim..
Ey bırakıp gitmek..
Yıldızlar ve
taptaze bir şey..
Bir aşkın
pırl pırl
edişi seni...

Boynunun ve
omuzlarının narınlığı..
Dudaklarının üstündeki
ter damlası..
Kayar gibi uzanışı
kollarımda vücudunun..
Beyaz bir
ırmak gibi ...
Yaşanmış ve yaşanacak
bütün aşkların
baygınlığını yaşamak seninle..
Vücudun üstüne
yazdığım bu şiir
senin bir zamanki
güzelliğinin
kanıtı gibi kalmalıdır..

Sevgilim, gövden
sinerdi gövdeme..
Çocuk ve
günahkar başın
dinlenirdi omzumda..

Her şey bitiyor
ve
yorulduğumu düşünüyorum..
Akşama
yemek hazırlıyor bir kadın..

Kocası, gömleğinin
kollarını kıvırmış
camdan bakıyor...

Terzi kızlar
atölyeden çıktılar.
Akşama hazırlığı
hüzün.

Bir odada
beni beklediğini düşünüyorum..
Seninle dolu bir oda..
Seslerimiz
tanındığında birbirini
ve gülüşlerimiz..

Ve hüznlerimizin
anlaşıldığında
kardeş olduğu..

Boynunu yeniden
sevgiyle öperim
parmaklarının
ucunu...

Gençliklerimizin
birbirine karıştığı
düşüncesiyle çoğalarak..

S Ü R E Y Y A B E R F E

YAŞANMIŞ

Sana alacakaranlıkta bile bakarım
Saçını okşarım gözyaşını silerim
Kokun duman olur durur üstümde
Adını söylerim içimden
Yalnız adını söylerim
Bir de belini örterim
Gözlerinin ışığında yaparım bütün bunları
Gözlerinin ışığındaki alacakaranlıkta

Sana alacakaranlıkta bile varım
Pek konuşmam
Oturur seni dinlerim
Sesin cıvılda durur önümde
Adını söylerim içimden
Yalnız adını söylerim
Bir de ateş değermiş gibi öperim
Acılarının ışığında yaparım bütün bunları
Acılarının ışığındaki alacakaranlıkta

G Ü V E N T U R A N

GÜNDÖNÜMÜNDE SEVİLEN BİR KADINA BALAD

Ayşın'a

I

Bardakdaki sular durulmadı
Mart getirmedi beni yeniden toprağa
Etimdeki kırıklık kaynaşmıştır kemiğime
Oysa körüm Mart beni yitirmedi

Benim hiç kızlarım olmayacak ak bir sümbül taşıyan
Sümbülü götürmeyen dudaklarına otobüslerde
Ellerinde baharın özülü açılmamış
Şaşkınlıkla büyüyen aşklarında

Oysa katıl işte uykuma benim
Kırılсын kuzgunun kanadı karanlıkta
Yoksa sen miydin zeytin ağaçlarındaki yeşil
Yoksa uyurgezer bir gece mi

Şimdiyse Mart zeytinler nicedir
Nicedir toprağın yüreği kuzukulaklarında
Ebegümeçlerinin altında
İlk yumurtalara yüreyen

Yağmurlar yağıyorsa bu güzün aşağılığı değil
Şimdi maviyi hazırlar karayel
Deniz sokulamazdı içlerine evlerin
Yosunlar titrer en derin yerlerinde Mart'ta

II

Ben ancak aşabilirim kendimi yazda
Çıplak örtüsünde yazın
Saklı yerleriyle kara erikler toplamada
-Karım olacak mı benim yazda-

Kızarır giysilerin altında sesi gebeliğin
Coşar benim kanım aybın eteği altında

Değişen rüzgârlarda bilmem kabarışını denizin
Fırtına takırtıdır saçlarımın tuzunda

Ellerim ayrı düşünür
Soğuk bir yağ kandili altında dinlerim seni
Külün aklığı devrilir üstüme
O kokulu külün kıştan kalma zeytinlere verilen

Usum tutamaz saklısını senin
Boş bir yankı olacaksın sonra yatakta
Aşkı ve aşkı bilmeyen bir kadın
Sessizliğin mühürü altında

III

Kendimi dışarı atabilirim yağacak olan yağmur için
Ezilip kalmaya yabancı bir ayın sesinde
Ya da boğulup kalmaya ağır tüyler altında, senin
Olan parklara dökülen

Bir ölüme başlar gibi
Tozlardan korkarım bağlanmaya bir acıya
Senin izinsiz ayında neler yapar Mart
Olursa adın hep üstümüzde olsun

SENNUR SEZER

HEKİM ÖĞÜTLERİ

- Uyanıp gecenin bir yerinde
karanlığı dinlemek?

- Sevdadandır

- Dalıp gitmek yıldızların kımıltısına
Yüreği bölmesi türkülerin?

- Sevdadandır

- Geceler uzuyor gitgide...

- Kıştır

geceler uzar

Sevdadır kısaltan geceyi

- Sevda nasıldır?

Unuttu etim iğde çiçeklerini

Dişlerim kenetli

sevda dendi mi

- Elinizi toprağa dayayın

duyun tohumun çıtırtısını

Kekik koklayın

Toprağın sevgisiyle bakın

güneşe ve yağmura

Bir bebek kıpırdasın kanınızda

Sevdalanın.

Bak, terazi nasıl kolay gelecek dengeye.

Mutluydum yine de ben kendimce
Senin girdilerin, çıktılarım benim
Doğrusu uygundu birbirine,
Yanyana gelince, bir resmi tamamlayan.
Vazgeçilmezdi ellerin sonra,
Yangınımdan yorgan, döşek kaçıran.

Ama inan sonludur aşk da,
Kovalar sonunu kendi kendinin.
Bana bir uçurum gerek şimdilerde,
Yeterince dik ve derin.
Bir çavlan istiyorum çünkü,
Kırmak için kristalini hayatın ve şiirin.

ERAY CANBERK

YARINA

sabah olunca gidelim tanyeri ağarınca
yüreğimiz yine ve yeniden paramparça
ne varsa bizi yılğın eden gidelim
üstüne gidelim tutsaklığın yenilmişliğin ve ince ince
horlanmanın
üstüne üstüne biraz utangaç ve kahramanca

ah benim bana benzeyen kadını
içimin nelerle dolduğunu anla

ben sensiz ölümleri seçmedim hiç seçmedim
bir türlü üstesinden gelemem yılgınlığının
yorgun yalnız çekingen
gece yarıları aklımda
bir çıksam bir çıksak yarına
doludizgin bir kurtuluş adına

ah benim bana benzeyen kadını
bir anlasan yüreğimi bir anla

kim girebilir kim girebilir kim girebilir
benimle ölümüm arasına
hiç büyüzmez sanırdım hiç büyüzmez acılar
acılar birden büyüyebilir ölümler birden büyüyebilir

ah benim bana benzeyen kadını
ya her şey ya her şey çoğalırsa

çocuğun gülmesini yanlış yorumlar
halkımın kötümser gündelik kaygıları
çünkü onlar sabah akşam yorgunluk ve korku
taşıyıcıları

sokaklardan evlere
evlerden sokaklara

ah benim bana benzeyen kadını
onların da gözlerinde bir şeyler açsa

ve sonsuz bir tutkuya dönüşüyor
korkuya özdeş ne varsa
umutsuzlar yitikler gezginler kırgınlar ve küskünler
gövermiş bir yonca gibi karlar kalkınca
güneşe bakıp türküler söyleyecekler
karlar kalkınca ilkyaza varınca

ah benim bana benziyen kadını
ben artık her şeyi anlıyorum açığa

bu uzak kar şehrinin sabahına şavkı vuran güneş
yolları dağları ve kızakları onların onların ürkek gözlü
atlarını

ısıtsa bir de üşüyenleri ısıtsa
yüreğimi yüreğini yüreklerini
ısıtsa ve ağartsa

ah benim bana benzeyen kadını
bırak da kuşların çırpıntısını
kulak ver çoğalan şeylerin çırpıntısına

YENİDEN

anlıyorum nereye kadar çiçeği aklaşan saçların
ya denizler ve şarkılar avutmaktan yoksunsa
gelsem neydim gelmesem ne olurum
kuşkularla

sana kadını mı diyecekmişim - utanıyorum
başlıyor akşamların yüreğime işleyen saydam
uğultuları
gidersem bir umut olur diye düşünüyorum
seni ve kaygıları

eski bir gece gibi yaşıyorum ve katlanıyorum
yine sabahlar koşuşmalar
ve taş yığınlarında yapıların soğuğu
yine dönüşler uçuk renkler soluk bakışlarda

yağmurlar istiyorum
yağarsa sevinirim su seni getiriyor odalara

R E F İ K D U R B A Ş

BİR KUŞ AYIŞIĞINDA

Şimdi senin soluğunda bu akşam
çiçekler ve sular kadar yalnızım
Bir o kadar da esmer saçların
bin kuş esiyor sanki ayışığından

TUZAK

Nefretin adresini mi soruyorsun
cinnet yağmurunda kimsesiz kuşlardan
rüzgârı çalınmış yalnızlığımı mı
sevdanın adresini mi soruyorsun
ayrılığı mavi, hüznü beyaz uçan

Yüzüne ay doğmakta. Seviyorum seni

Sensin çılgınlığımın zalım kaynağı
alemin aşktan damıtılmış alevi
taşarken yüzünden hicranın ırmağı
zulmetin vahasını mı arıyorsun
bakışı gül sesi, gülüşü yaz açan

Yüzüne ay doğmakta. Seviyorum seni

ATEŞ

Saçların
omuzlarına
dökülmüş
koynunda
yatıyorsun
sevdam
kucaklamış
yüreğinde
yanan
özlemin
kundağını
gül
desenleri
çizdiğim
sesini
emdikçe
bu sevda
pınarında
hicran
ateşiyle
yıkıyorum
sevgimi

a.g.y. s.22

BUSE

Kaç
yıldır
saklıyorum
puslu
bir
ilkyaz
gecesi
üçüncü
sınıf
bir
sokak
aralığında
avucumun
içinde
söndürdüğün
sigara
yanığının
izinde
ilk
öpüştüğümüz
anın
heyecanını

UMMAN

Sevdana ipotekli bu dert ummanında
h sretten   maz yaln zl  ımla kınalamazdım
g zlerinin ya murlu serinli ini
olsaydı her gece aydınl  ı acıya ayarlı
a kın sevdanın yıldızlı be i i
- Sevdana ipotekli bu dert ummanında

N İ H A T B E H R A M

XIV

AŞK

Menekşe yaprağı çiğnemekten kamaşan dişlerimi
savurup duruyorsun kum fırtınasına

Kırlangıçlar
sana gülümseme topluyor bak
sularla bulutlardan

Yüzün pırl pıl doğuyorken ayışığında
öyle meydan okuyan bir hali var ki gözlerinin
sanki yeryüzünün
uçsuz bucaksız düzlükleri
kasıp kavruluyor verimli bir poyrazla

Ben çiçek tozlarıyla ağırlaşan arının
yaprağa konarken duyulan titremesiyim
üstelik yangınım var deniz diplerinde

Sen
bütün öksüzlerin
zafer sevinciyle birleştiği iklimsin
durup dinlenmeden düşündüğüm binlerce sözcük
olgunlaşıp sarkıyor toprağa şeftali dallarında

Duyamazsın kovanlarından gövdeme kayan uğultuyu
ve nasıl bilirsin, ah,
ırmaklardan denize akan balıkların
kanat kanat açılan pullarında
yanan fenerleri
,

(Şimdi ilmik ilmik gerilen bir gövdeye
aşk
güğümünden su taşıyor
billur bir dere gibi)

AĞRIYAN ŞARKILARLA BİR İLK YAZ KARŞILAŞMASI

2

Ben o yüzün
baygınıyım,
ben o gözün
dalgını...

Ben o ağzın
avazıyım,
ben o boynun
ayvaz'ı..

Ben o omzun
seyranıyım,
ben o bağrın
külhanı..

Ben o saçın
rüzgârıyım,
ben o kaşın
kurbanı..

Ben bu düşün
vurgunuyum,
ben bu aşkın
yorgunu

ben bu aşkın
yorgunu.

HÜSEYİN YURTTAŞ

KONUŞ

I.

geçmiş zamanlardan söz et bana
aşklardan, sulardan, dolunay gecelerinden
öyle, şaşkınlıkla dinleyeyim seni
çocukluğumun hüseyin'i gibi
açılsın sana yüzümün
yüzümün günebakanları

geçmiş zamanlardan söz et bana
düşlerden, denizlerden
ufukların ardındaki ülkelerden
dingin günlerden, usanç verici sessizlikten
doğaya yaslayıp başını
içten içe şarkılar söyleyen insanlardan
geçmiş zamanlardan söz et bana
uçurumların karanlığı olsa da aramızda
göremesem de yüzünün ışıltısını
taşır sesinin titreşimleri
binyılların sevincini
tellerinde gecenin

2.

gelecek zamanlardan söz et bana
ürküyorum çağımın bitmez tükenmez
acılarından
duyayım sesini
yüreğimde şimşek şimşek gezinen binlerce
çığlık içinden
gelecek zamanlardan söz et bana
umut düşsun şiirime!

A H M E T T E L L İ

SUÇLAMA BENİ

Suçlama beni
böyle bırakıp
gidiyorum diye
bağrımı yakan
bir yaradır
bu ayrılık şimdi

Bil ki kanımdadır
sevişmelerin yangını
öylece girerken
gecenin bağrına
taşıyorum sımsıcak gülümseyişini

Yaşanan günler
hayatı oyarak
gedikler açıyor
durulur mu artık
durgun sulara
bekleyerek seheri

Talan ediliyor
bahar ve aşk
öyle bir soygun ki
duracak gibi değil
vurmazsak eğer
kendimizi yola

Yaşamak zorunlu
kurtarılırsa eğer
bahar ve aşk
ve şimdi hayat
acı yeşil
bir keder renginde

Hayatın ve sevincin
kederini altettiği yer
kavganın ortasıdır
ki umudun çiçeklenişi
aşkın
yengisidir bu

Söylenecek bütün sözler
sevincin ve sevdanın
savunulmasına dairdir
ve şimdi onlar
yaralarını saracak
birilerini beklemektedirler

Ey anısıyla
kalbimi yakan
kederlenme hemen
ve suçlama beni
böyle bırakıp
gidiyorum diye

VAKTİNDE

Şiirin ve aşkın ırmağı
Vaktinde akıtılırsa umuda
Ve onlarla sulanırsa eğer
Mutlaka çiçeklenecektir hayat

HALA KOYNUMDA RESMİN

Sımsıcak konuşurdun konuşunca
ırmak gibi, rüzgâr gibi konuşurdun
yayla kokuşlu çiçekler açardı sanki
çiğdemler güller mor menevşeler açardı
Sımsıcak konuşurdun konuşunca
Hâlâ koynumda resmin

Dağları anlatırdın ve dostluğu
bir ceylan gibi sekerdi kelimeler
Sesini duymasam çölleşirdi dünya
dağlar yarılr ırmaklar kururdu
bulutlar çökerdi yüreğime
Hâlâ koynumda resmin

Gün akşak olur elinde kitaplar
ve bir demet çiçekle çıkıp gelirdin
bir kez bile unutmadın ‘merhaba’ demeyi
ve en yanık türküleri nasıl da söyledin
bir dostun vurulduğu gün
Hâlâ koynumda resmin

Kaç mevsim kırlara çıkıp
çiçekler topladık mezarlar için
Belki ürküttük tarla kuşlarını
belki kurdu kuşu ürküttük
ama aşkı ürkütmedik hiç
Hâlâ koynumda resmin

Ve hâlâ sımsıcak durur anılar
sımsıcak ve biraz boynu bükük
Ne varsa yaşanmış ve paylaşılmış
yasak bir kitap gibi durmaktadır
ve firari bir sevda gibi
Şimdi duvarlarda resmin

Su Çürüdü, Dayanışma Yay. Ankara, 1982 s. 71

HERHANGİ BİR AŞKA DAİR

Herhangi bir kızınıkinden ayrı değildi öyküsü
hayatına ülkesini ekleyip yaşamaktan başka

Usulca eğerek başını
yürürken nedense hep
birbirine dolaşır
gibi olurdu ayakları

Bir fotoğraf ve yeni
koparılmış bir çiçektir
ilk mektubunda eklediği
Kelimelerse büsbütün yangın

Durup durup iç çekişleri
sessizliği, dalgınlığı
acıyla bakışı yollara
aşkı öğrenişindendi

Çiçekli bir dal
gibi uzandı sevdiğine
ve yalnızca
ayrılıklar korkuttu onu

Böylece başladı
hayat, dünya ve kavga
ve aşk
onun tarihinde milattı

Temiz amaşırlar ve bir demet iek
taşıyor Şimdi o kız, görüş günlerinde

Su ürüdü, Dayanışma Yay. Ankara, 1982 s. 74

ABDÜLKADİR BUDAK

BAĞIŞLA BANA ADINI

- Leylâ'yı anlat bana

Ey şiir, sesin çığlık
Uyağın vaha
Leylâ'yı anlat bana

Yeldirmesi aşk oyalı
Etekleri yangın yeri
Kays adlı ağacın dalı
Bir sevdanın son depremi
Olan o güzel Leylâyı
Anlat bana çölün dili
Kana benzeyen sahrayı
Anlat bana, hangi deli
Yıkmış gönül sarayını
Gül kanatan mezar yeri
Çağırıştırıyor Leylâyı

-Bağışla bana adını

ÇİFT İMZALI BİR ŞİİRİN YARISI

Al oku, ayakları ince boynun örneği
Kuğu gibi süzülüyor havuzda
Bu şiirin ustalığı sendedir
Yazanı sen olmasan da

Leylâ!

BİR AŞKI ÖNCELEME

I.

Biliyorum çiçeklerin madalyası kelebek
Anlatandır öykünün en büyük kahramanı
Üstünden geçeni sayısınca yoldur yol
Bacasının tütmesi evden çok önce gelir
Diyorum ki handan bir adım önce hancı

Uçmak duygusudur kanattan önce gelen
Aradabir kan koksa da göklerde
Sen kimsin o kimdir bilmiyorum bildiğim
Leylâ benden önce gelir ateşten sudan önce

II.

Bilmiyorum üzülür mü bir deniz
Onca mürekkebi varmen yazmadığına
Bileyi taşından söz açmalı mı
Kınıyla arası açık bıçağa

III.

Sana çok yakışacak birşeyler değiştirsen

Kendine çevirsen yalın boy aynasını

Soracaklar sana güz günlerinde

-Nerden aldı bu deseni gömleğin?

-Ağaç mı önce gelir yoksa orman mı?

-Sevdanın otobüsü nerden kalkıyor?

-Nereye varıyor sonra?

Bütün sorulara bir tek karşılık

-Hem koynumun sıcaklığı hem de ufkumdur Leylâ!

EROL ÇANKAYA

AYRILIK ŞİİRİ

IV

Umarsız ayrılık

Bir aşk terkediliyorsa heryerde aynıdır hüznün
Gözler kaçırılır mektuplar el değiştirir sonra
Bitmiş bir kitap kapatılır bir paragraf açılır
Eller son kez birleşir, ter bile bulaşmaz ama
Ellerin ter karışmaz birbirine, solgunca gülümsenir.

Geri kalan şarkılar, eski bir yürek çarpıntısıdır
Gün gelip anımsanacak bir kıyı kahvesinde
Bir sonbahar parkının yalnızlığıyla çoğalınacak
Karıştırılan albümlerde bir örnek gülümseyişler
Ortak gezinmeler, aynı yağmurlar, birlikte çoğalmalar

Sonra günlerden bir gün bir park ta, bir ezgide
karşılaşılacak
Bir plâk çalınacak bir şiir okunacak ürpertilerle
Bu aşk terkedilip bir şarkıdan sonra içlenildiğinde
Senin adıma bulaşmış adın, ağdalı derin terin
Fiyakalı bir gençlik resmi olarak soluklaşacak

Bir aşk terkedilirse hüznü aynolur, içlenilir birlikte
Hepsi budur şarkılar aşkların özeti olarak kalır
Başka ürpertilerle bütünlenirse eğer aşka aşk denir
Zaten bizim aşk diye bellediğimiz o kocaman ürperti
Dünyayı sarsan ürpertiyle yürek gerebilmektir.

B A R I Ő P İ R H A S A N

GÜVERCİN KIZ

Yazlık sinemada
diz dize oturmuştuk
cin gibi bir kız
avuçlarımızda transistörlü radyo
fısıl fısıl fısıl
umurumuzda değil filmde kimin
kimi neden öldürdüğü
kalabalık karanlık ağaçlı yolda
eve sürüklenirken sıcak
avuçlarımızda
radyo eriyip gitmişti çoktan.

Herkes kendi evinde yatmaya gitti
“güvercin kız” diyordum
nerdeyse ağlayarak
üstüme gömleğime ellerime
döktüğü ılık tüylere bakıp.

ERDAL ALOVA

SEVGİ DÖNÜMÜ

Sevgimizin tam bu saatinde
duta çıkardı kirpiler
leylak düştüğü mevsim
Kuzguncuğun saçlarına

Yanına girince senbeyazdı gece.

Çocuk ağzında kadın sözleri.

Omuzların iki yunus kürekte.

Patlıcan moru saçların
nasıl döverdi yastığı
uçaktan atılan kâğıtlar gibi
çırpınırken ayakların
her gece
bilmediğim yerler bulurdum gövdemde.

Bir bir açtım kapalıçarşılarını
geçtim batık saraylarından
balık kanı kokan geçitlerinden
kayboldum sonunda
cevahir bedesteninde.

Krepen.

Üç burnundan soluyan o koca sarhoş.
Nasıl hatırlamam
tarçın gibi dağılan sevinci
masanın altından sevişen ayaklarımızı
bir balık gibi kaçan bakışlarını.
Konular bulurduk
boş sözler
hiç titremesin diye isteğin alevi.

Yıllar, yıllar ötesinde
kapılarına adlar yerine
herkesin kendi tayfını çizdiği
o aşiboyalı kentte
karşılaşırsınız yeniden
başka adlar altında
birbirimizi tanımadan.
Bir ışık çıkarırsın çantandan
öperim o ışığı
bir şehriğin başlar
dev kasımpatılar fırlatarak kentin üstüne.

Kimse koparamaz o zaman köklerini
hiçbir tırmaşık sarınamaz gülüşüne.
Yüzyıllarca solusun memelerin!
Uç uçabildiğince geceden sabaha!
Hiçbir elmastıraş çizemez rüyalarını.

GÖKYAZI

Beyazıt Kulesi'nden
Galata Kulesi'ne
İki tel çektim saçından
Bütün gece yanıp durdu
SEVİYORUM

A H M E T A D A

ACIYLA AKRAN

Burda mayalanan aşkın yedeğinde
Gün vurdu mu yüzünü sulara
Bir haber beklerim sevinçli
Ulaşan mermere, taş, içerdeki dost
Usulcacık bir türküyü girer gibi
Bir haber; kuşların kanadında

Burda taşrada bir esimlik rüzgar
Üşüttü mü gül yaprağını gizlice
Duyarım yüreğimde sessizce
Geri gelmeyecek örselenmiş gençliğimi

Bir haber döndürebilir beni
Buğulu mavi bozkır günlerime
Sarınıp yıldızlı gecelere, öyleki
Çekip gidebilirim ıpsız serseri
Çalımsız bir ıslık tutturarak
Kırık dökük dizelerime benzeyen

Burda ırmağın sesinden başka
Yüreğimi uslandıracak kimse kalmadı
Haber gönder, çık gel, acıyla akranım artık
Ağarabilir usulca göğsümdeki karaltı

Acıyla Akran, Dayanışma Yay. Ankara 1983 s.12

YAĞMUR TÜRKÜSÜ

Sevgiler içre yağmur çiselerdi
Birden toprak kokusu getirirdi
Yazsa tanışırdım bağevi sekisinde
Güzse aş boyalı pencere önünde
Küçücükken incecikken

Yağmur çiselerdi karadan denizden
Bilirdim eskiden

Gün dönümü çatılarımızdan
Kuşlar giderdi açık denize
Bir sen kalırdın yağmurda
Akdenizli ihtiyar martı

-Kanadın mı kırıldı kederden

Yağmur çiselerdi inceden
Ayak değıştirişini severdim

Kör bir duyarlık habercisiydi
Hüzünlenmek minibüs şarkılarıyla
Aşk da geçerdi ağır ağır
Mavi yazmasıyla ıslanan
- Bir daha görmedim yeniden

Yağmur çiselerdi erkenden
Söğüt yaprağını dökerken

a.g.y. s.32

VEYSEL ÇOLAK

BANA MENDİL VERME AYRILIK DEMEKTİR

Gece birden bire iner
Yol uzar yalnızlık koyulaşır
Sevinçleri umutsuzlukları
Yüklenir yüzün.

Gidilecek yerler gibi
Yürünecek yollar gibi
Gökyüzünü oyan sözler gibisin.

Ayrılık kokuyor hava
Neden
Gözlerin o kentin akarsuyuna
Benzer
Neden
Sonra gurbete yaslanır
Korkulanırsın.

Bir ayrılık başlıyor
Farkına varılmıştır
Yolcunun genzi şimdiden yanar
Bütün Türkiye'ye
Öfkenin sevdanın yağmuru düşer
Ağır anılar geçer
İçinden senin.

Saçlarında bir fırtına yaşıyor
Umutsuzluğu alışılır mı artık.

Her damla ters bir harf olur
Her ömür bir destan yazar
Nasıl unutulabilir insan
Bir aşkın imlâsını.

SEVDAYA İLİŞKİN

Yüzünü bana döndür
Böyle bakışımın nedenini sorma
Uzum tümceler ezberletirim sana
Kalın kitaplar getiririm o zaman.
Dakikalar tükenir. Birazdan
Bir ömür tamamlanır
Yaşanır olur yaklaşan ayrılıklar.
Otobüs şöyle bir sarsılır da
Yaslanır birden
Sevgilimin gurbet aklına.

Bir su olur giderim
Gittiğim yerlerden alır
Esmerliğini yüzüm.
Emekçilerin yaşamına karışırım sonra
Ter kokar gömleklerim.

Bu bitmez yolculukta
Camdan bakarak
Görkemli, aşılmış mı bilemem
Akşamları gerginleşen dağlar görürüm
Uzun bir
-Ah..!
Gibi
Düşersin aklıma

Yolcular bir bir uyur
Bırakıp bu dünyayı giderler.
Yedeğimdeki sevdalar uyanır
Kavga aşk olur bana
Ömür bitmez yol bitmeyince
Bir ezgi çalınır
Sazın ucu gökyüzünü kanatır şimdi.

Günlerin Yağmurunda, Türkiye Yazıları Yay. Ankara, 1980 s.18

YAŞAR MİRAC

BAL İPEK

sizin için açsam gülleri
gülleri ince yeğnik kadife
akşam gülleri

sülün
meleği

sizin için uçsam kuşları
kuşları gelin üveyik turna
göçmen kuşları

gönül
ipeği

kapanıp ağlasam ak göğsünüze
göğsünüze ağsam yıldızlarımı
kar göğsünüze

sizi çiçeklerle saklayacağım
arılarla arıyacağım
unutmayacağım

sevgi
peteği

kuştüyü ellerinzle
sildiniz gizli
gözyaşlarımı

unutmayacağım

GÖÇMENGÜL'E

gelir misin benimle
alıp gideyim seni

bilmediğim yerlere
arpa boyu yollara

ey kanatların gülü
lâcivertlerin gülü

türküler kondururum
apal dudaklarına

gelir misin benimle
kaf dağları ardına

acılar zorlar dolu
gurbet ülkelerine

yalnızca yüreciğin
çıplak biliçciğinle

durak bilmez yolları
aşar mısın benimle

gönlün göçmen yolunda
yaşar mısın benimle

A H M E T E R H A N

SEVGİLİ

Çicekler vardı derilmeyi bekliyen
O uçsuz bucaksız kırlarda.
Gökyüzünde ay bakacak göz arardı.
Bir dut ağacı vardı, yüce
Hiç bir çocuğun üstüne tırmanmadığı,
Testiyi unutmuştuk pencerenin önünde
İçi su doluydu, su soğumuştı.
Masanın üstünde bir dilim ekmek
Isırıp bırakılmıştı.
Denizin kıyısında bir mavi tekne
Birbaşına salınıyordu.
Gökyüzü vardı derin,
Toprak göz alabildiğince...

Sonra sen geldin
Çakıllı yoldan geldin, şen şakrak
Bir su gibi kollarıma aktın
Nesneler anlam buldu seninle
Benim güleç yüzlü, kara gözlü sevgilim
Saçlarını yüzüne dökerek
Yerleri süpürdün, bahçeyi suladın,
Masayı temizledin...

Yaşamın Ufuk Çizgisi, Lir yay. Ankara 1982 s.30

DENİZ KIZI İÇİN ŞİİRLER

ŞİİR VIII

Seni, gülüşü gül olup da açan kız
Uzandığım her kapıdan yüzümü saran esinti
Seni, yürüyüşü yağmur, kokusu nergis
Seni, turuncu düş, seni deniz mavisi...

Eksik kalmış tek sözcüğü uzun bir şiirin
Bir dalın açmamış o son tomurcuğu
Yüreğime selamsız sabahsız girdiğin
Belli, geçerek o dikensiz yolu

Seni, yaz günleri topraktan tüten buğu
O bir anlık, bir solukluk yağmurlardan sonra
Seni, sevincin yangını, acının külü
Gittin artık, bu şiirler kaldı bana

Gittin artık, ardında mavi bir tütsü
Saçarak, geniş ufuklarından sonsuzluğun
Ey kara sevdalarımın göçmen kuşu
Diyemem istesem de, seni unuttum...

O Z A N T E L L İ

SELMA'YA GÜZELLEMELER

-su olsaydım donardım
suretini almaya-

I

sana selâm
şiire şükür sevgili
şaraba mayalı üzüm gözleri deniz
teni bakır sevgili
sarışınca sarışın sıcaklığın soğukta sinemi
yüzlerime yıldız yağar ay doğar
dayanırım kışa ben
yağmurlara yaşa ben
yaşa sen
ömrüm ömrüne bağlı
özüm özüne
şu gerçek dünyada
yalandan ırak

II

bağrımdaki bu yürek
duyar kılcal damarlarıyla derinden seni
seni düşünür kıvrımlarıyla beynim
suya eğilmiş söğüttür boynum
su sensin
akansın aşık ağacıma ağartansın arıtan
çağlayansın çağırdığım türküsün
soluğumsun kavalımda dillenen
esenliğim esişimsin gökboyu

.....

YÜZÜN

kirpiklerin yıkma yere
bak dizilmiş sıra sıra
ben yüzün

yanam aşkın közlerinden
aksın pınar gözlerimden
yun güzün

yüreğimin karlı dağı
erir gün vurdukça yağ
gün yüzün

tomurcuk gül açsın bize
kokusunu saçsın bize
dön yüzün

bahar gelsin yeşil yeşil
seher olsun ıslıl ıslıl
sun yüzün

dudak yosun bağlar yaksa
ecel gelip belin bükse
can yüzün

ALİ CENGİZKAN

BİR GÜN, BENİM GİBİ

Seversen taşralı bir kızı seveceksin
Yüzyıllardan beri içinde taşıdığın
Şimdi tek başına büyük kentte okuyan
Sabahçı kahvesinde bir sabah bıçağı
Gözleri saplanacak ihanetler arayan.

Bohçalamış çıkık kalçasını da, geliyor
Sarmalamış ak perçemli saçını, geliyor
Kalem kaşı gözlerine batmış da, geliyor
Yamalı entarisini tutarak, geliyor.

Geliyor, nasırlı parmakta nişan yüzüğü
Geliyor, yarasına sıkıştırmış gülücüğü,
Geliyor, şark cıbanı üstünde bir ben
Geliyor, tabutlarla omzu çökertilemeyen.

Geliyor gözümün ışığı
Geliyor dalgalanarak.

Seversen taşralı bir kızı seveceksin
Halkın kızı olduğunu kanıtlayacak.

SOLFA SOL OTOBÜSÜ

Haydi gel, bir kere daha deniyelim,
Mutluluk hakkını kaptırma başkasına.
Solfasol otobüsüne binelim sıkışık, sıkışık,
Yakın olmanı istiyorum bana.
Asu gel, bir kere daha deniyelim.

Bu otobüs en kalabalık, en coşkunu,
Yollarda hemen hergün kaza,
Ama olsun, biz yine ona binelim.
Şöyle geç, hem biraz daha sokul,
Duymak isterim o kızıoğlan kokunu.

Senin ellerin ne küçükmüş ki,
Tuttuğun bir ölü gövde olmasın.
Derin nefes al, geleceği düşün.
Bilincini sık, yaşlar dolmasın,
Senin gözlerin ne büyükmüş ki.

Asu gel, bir kere daha deniyelim.
Asu gel, solfasol otobüsüne binelim.

ADNAN AZAR

YASAKLARLA

Son kuş uçar senden bana
en arlanmaz zamanında gecenin
sevdanın rüzgarını getirir
bir kuş uçar sınırından gecenin.

Bir kuş uçar senden bana
umudun zonkladığı zamanında gecenin
yasaklarla büyür ezgi çoğalır
süpürür karanlıklarını gecenin.

DÖNGÜ

Sevincin yüzü güler ya, umudun çiçeğini açar
ben de gözlerimi şafağa açarım
sevginin pınarında yıkayıp saçlarımı
sana öyle gelirim.

Kuşlar uykudayken daha, rüzgarlar uykudayken
uyanırım sessizce
düşer yola yine sana gelirim
sana o zaman gelirim işte;
unutmak için herşeyi
öğrenmek için yenibaştan

O ZAMAN

Yüzünde arardım gökyüzünü
dünyayı uyandırıp her sabah
ve acıyla o zaman
yüzünde arardım gökyüzünü

Sana bakardım dokunurdum
uzardı ellerim dokundukça
uzardı geceler ve utanç
yüzünde arardım gökyüzünü

Kaçmalar çizerdim duvarlara
o zaman anlatamazdım
içimde arardım gökyüzünü.

ESKİ YAZLARIN RESMİ

senin bir tek resmin var bende
durmuşuz eski bir yazın önünde
sıcak yaz terli duygular eriyen bir aşk
düşündüm de eskitmişiz birbirimizi
o resmin benzersiz mutluluğu inceldikçe.

ÇOĞUL

Elimle değinirim sana;
arar bulur, birine gösteririm
bu köylü gecede seğiren
çete tadındaki sevgimi.

Bazen susarsın da hani
yankır söz aramızda
kapatırım gözlerimi, gözlerin
ağan bir yıldızdaysa.

Artık hazır mısın sarmaya
yarasını öfkenin
unutmaya bu dili ve öğrenmeye
tenin sevincini.

Yarına hazır mısın
umuda, ışığa, karanlığa
apansız bir doğuma
çoğul'a hazır mısın!

H Ü S E Y İ N F E R H A D

METAFİZİK

Seni bir kilise avlusunda dilenmeliyim artık
haçlara gerilmiş avuçlarımda bir suskun çan.
-Ben değil miyim şu yıkıntıların üzerine uzanan
saçlarım darmadağınık.

Seni bir tapınağın avlusunda dilenmeliyim artık,
çıplak ayaklarına sürmeliyim o ilençli yüzümü ..
-Ben değil miyim kemirip duran madde'ye verilmiş tek
aklım darmadağınık

Seni bir cami avlusunda dilenmeliyim artık,
kirli bir mendil gibi sermeliyim yüreğimi önünde.
-Ne var içimi kanatan bu ezan seslerinde
mihrabım darmadağınık.

TURGAY FİŞEKÇİ

İLK GÜNÜN ARDINDAN

Mutluyum
Oturduğun semti
Ev arkadaşını
Öğrenmekten

Yaşını
İşlerini
Okulunu
Zamanı nasıl geçirdiğini

Hepsi düşündüğüm gibi çıktı
Uzaktan güzel bir çiçektin
Yanına geldim
Çiçekten bir insan gördüm

Yüzündeki beyazlık
Bahar sabahlarının ıslak çiği
Doğduğun şehrin dağlarındaydı o saflık
Çamların dibinde açmış fulyaların yüzünde
Bir de sende gördüm
Gözlerinin, derin göller gibi durduğu
Temiz
Beyaz
O insan yüzünde

Mutluyum
Bir saat karşında durup
Yüzüne bakabildiğime
Hayatta tek isteğim buydu
Mutluyum seni sevdiğime.

BİR SABAH ŞARKISI

Açıyorum gözümü
Karşımda sen
Toprağın kokusu üzerinde
Geldiğin yolları sormuyorum.

Mavi bir sabah
Kuş cıvıltılarından bir taç altında
Oturuyorsun yatağımın kıyısında
Yüzün yumuşak
Bekler gibi bir öpüşü.

Sessiz bir sabah
Gözlerinin pınarından çekip alıyorum sözcükleri
Yüreğinde bir sitem var söndüremediğim
Yaksın istiyorum beni o ateş
Tek sen üzülme.

Ellerin sabah mahmurluğunda
Bir insan yüreğinde olabilecek tüm duygularla
Şafağın ilk ışıkları gibi beyaz
Dokunuyor yanaklarıma
O anda dünyada
Sevgiden başka bir gerçek...
Bugün ağlamıyacağım
Yaşadığımı düşünerek.

A D N A N Ö Z E R

MAKEDON GÜZELİNİ ARAYAN ÇİNGENE

Anız yangınları sıçramıştı
yaban güllerine

başakçılara sordum
sordum sordum sordum

tirşe gözyaşları düşüyordu
cam göbeği göğsüme

göcen avcılarına sordum
sordum sordum sordum

sazlı çataktan dolandım
yeşil yâreler içinde

tarasçılara sordum
sordum sordum sordum

yar seni sordum
onbaşılar kollarımı bağılıyordu

uzakta taliga yollarından
Tekirdağ'ın hanları yanıyordu

bohçacılara sordum
yemen illerinden ipeklilere
şam boncuklarına

yar seni sordum
sordum sordum sordum durdum

KÖY KAHVESİ

1

Bir güz gecesi
kiremitlerde kanın en koyu rengi

ağaçlarda güç bela seçilen yapraklar
çamur bahçelerde macar karanfillerinin ruhu

ve yatsı ezanı: Köyün içli müziği
minarede çini güllerinin uykusu

2

güz gecesi
köy kahvesinde
insanlar yorgun esnemelerle
andığı inançları

güz gecesi
köy kahvesinde
benim inancım- sevgiye ve eşitliğe-

3

güz gecesi
köy kahvesinde
içtiğim çayda sesinin buğusu
sıcaklığında göz arşınların

ve kaş urganlarıyla inilen
acı şiirlerin esin kuyusu

4

güz gecesi
köy kahvesinde
duvarda hantal bir takvim
takvimde ablak yüzlü ak güller
güllerde çitlenbikler gibi
kırlan gülüşün

gülüşünde bezdiren bir tekrar
-ömür törpüsü-

a.g.y.

RÜZGAR DURDURMA TAKVİMİ

ESMER KIZIN BEKLEDİĞİ BAHAR
GELMEK BİLMEDİ

yağmurun kayısı gözleri birikti
volkanların kurumuş tükrüğünden
uzayan yollarda
kavuniçi buğunun dibinde dem çekti
misina kanatlı kumrular

ESMER KIZ GÖZLERİNDE
ISLAK İNCİLERLE BEKLEDİ
AH, BAHAR GELMEK BİLMEDİ

güz ve kış boyu
yağmurun buğudan yabaları
kaldırıp gözlerimizin tuzunu
azdırdılar göğün yaralarını
ve deniz rüzgârlarının
yılankavî bıçakları
çentiklerle doldurdular

ESMER KIZ KULAKLARINDA
YAĞMURUN YANSILADIĞI
NAL SESLERİYLE BEKLEDİ

AH, YEŞİL ATLI GELMEK BİLMEDİ
filiz dizeler kuran bir şaircik
tomurcuğu acıyla kıvranan daluçları
gibi uzattı parmaklarını:
ESMER KIZ SEVERDİM SENİ
AŞIK OLMASAYDIM EĞER
karayel kılıçları
akıtmalarından damlayan kanla
döndüler akşamları bedenine
serin bir ıslık gibi aldı
onları canevine
ESMER KIZ SEVERDİM SENİ
AŞIK OLMASAYDIM EĞER
yüreği sıcacık bir kındı
kendi bıçağına sevdalandı
gerilip okladı yüzünü
alınının çizgileri
AH, ESMER KIZ SEVERDİN BENİ
AŞIK OLMASAYDIM EĞER

ADA

MERMER ADASINA VEDA

Ayrılısam mı kavuşsam mı şaşırdım bu iskelede.
Kararsızlığın ortasında ihbar ediyorum belleğimi.
Tekrar ediyorum insanlığımı habire. Bir anda binip
(gemilere
uzak denizlerdeki mezarıma gidiyorum. Bir anda
vuruyorum rıhtıma
(Beyazlar giyindim; ipeğin ardında kırmızı patlamış
bir güneş akıyor etlerimden.)
Kışın anıları ve bu denizin dalgaları saklı saçlarımın
uzayışında.
Söyle bana, yaşatmaya yazgılı mısın bu adayı;
beslemeye beyaz evleri
ve bir beton yengece benzeyen rıhtımı... yitirişlerinle...
Ah, yitiriyorsun beni. Tutamıyorum mermerin
(güvenliğinde,
yitiriyorum seni.
-Kalbim bir ada olmaz mıydı sana?

H Ü S E Y İ N H A Y D A R

GÖREMEDİM YÜZÜNÜ

O yeşil denizin
Üstünde koştun durdun
Bir yağmur öncesinde
Serinliği yayılan
Kuzey Yelleri gibi

Uzarlarda oynayan
Bu şimşek ışıkları
Savrulan saçların mı
Bilmem, çakar da geçer
Alır bakışlarımı

O yeşil boşlukta
Süzülen yıldızların
İçinde senin adın
Sarmış memelerini
Yaban orman gülleri

Titretip de geceyi
Yağmurları başlatıp
Uçuştı eteklerin
Gözledim gelişini
Sokuldun kıyılara

Göremedim yüzünü
Görsem kaçıracaktım
Dereler aşacaktım
Koynuma alacaktım
Göremedim yüzünü

SESLENİŞ

Sevgilim gel ve uzaktan
Söylediğimiz şarkıların en güzelini
Söyliyelim yeni baştan

İncilerden bir eve giremeyiz gelinim
Gururlu değilim ben
Yıldızların soğuşunda üşür yüreğim

Yalnızlıktan solan dudaklarıma
Sevgilim gel ve dokun
Ben yüzükler takayım zambak parmaklarına

Bileklerine yeşillerden halkalar buldum
Suların kıyısından
Kaya kovuklarında dalgaların oyduğı

Sevgilim öp ve uyandır
Beni sevda uykusundan

HAYDAR ERGÜLEN

DÜŞ GİBİ

bu gece bir konuk gelecek sana
ıtır kokulu gün odana indiğinde
pencerende solgun yüzüyle belirecek
sana bu gece bir konuk gelecek

yorgun gülüşünü tanımasanda
sürgünde söylenmiş şarkılar gibi
yüreğine sessiz bir yağmur düşürecek
sana bu gece bir konuk gelecek

günün bir ucundan ölüm giriyor
bedenin üşüsünde yüreğin üşümesin
özlemler uçururken çöşkulu sesin
sana bu gece bir konuk gelecek

erinçli yazlar da gelir kavuşursun
ev içlerinin tutkulu sessizliğine
beyaz kuşlar gibi uykular süzülecek
sana bu gece bir konuk gelecek

kadınım benim acımayı bilenim
kuşkulum tedirginim sevecenim
üşümüş su dalgın kar acılı yel
bu gece benimle sana gelecek.

Karşılığını Bulamamış Sorular
Yeni Türkü Yay. İst. 1982 s.15

SÖYLENCE

akdeniz gülüşlü bir çocuk olsaydın
ağzının kıyısında uçarlıklar biriktiren
yüzünde bin bir haylazlıkla sevseydin beni
yüreğinden beyaz kuşlar uçardı yüreğime
dokundukça portakal çiçekleri dökerdi
sevmekten ürpertili dingin gövden

ah çocuk ah kadın ah sevgili
sözlerin aşkı anımsatsa da
gülüşünde onmaz acılar gizli.

GİTME DUR

dur eğilip acını öpeceğim
bu benim ilk gençliğimdi dirimimdi dur
bu yaz nerden aktı bu yataksız su
sen benim usul aydınlığımdın gitme dur.

AŞKA BENZESİN DİYE

sevecen bir el dolaştı
sessiz bir düş gibi gece boyu
mutfaktan balkona ordan kapıya
bütün gün işle savaştı

şimdi gecenin içinde
sevimli bir yolcunun yüreği geziniyor
kitapların açılmamış sayfalarına
bilinmedik serüvenler gizliyor

yorgun gölgesi uzanıyor yanıma
unutulmuş bir ısıklık gibi ağzında
sevinci yitirmiş kedere konuk
yarım kalan şarkılar birikiyor

ah erkenden iniyor erkenden
geceden armağan dalgın uykusu
gözkapaklarına dokunuyor çocuğun
karlar içinde bir düş getiriyor

sevgilinin sesi midir kar değince üşüyen
ya da bir düş inceliği dokununca eriyen
sesin düşün ve karların içinden
aşka benzer bir duygu yükseliyor.

“MUTLU EVLİLİK”

-mutlu evlilik vardır dünyada-

karımın gözleri bal rengi saçları perma
ben izin verdim güvercinim öyle güzel ki
biz sade yurttaşlarız bayım şimdi olduğu gibi
bir saçın haylaz tellerine takarız mutluluğu

karım bir melek gibi düş inceliğinde
uzun uzun susar yıllarca konuşmuş gibi
pullarım yıldız yıldız oynasırken içinde

TUĞRUL TANYOL

SEN ELİMDEN TUTUNCA

Sen elimden tutunca
Deniz basardı içimi
Sen elimden tutunca, yüreğim
Yeşil yosunlara takılıp günlerce
Dip akıntılarının peşi sıra gitmek isterdi

Günlerce, gözbebeklerini tutuşturan o gizli alevin
kaynağını sorardım kendime. Geceler boyu yolumu
arardım zor ve aşılmaz tepelerde . Sonra ışıklar söner,
sonra yıldızlar düşerdi içimdeki serin göllere. Sen
elimden tutunca ben miydim, yoksa bir başkası
yürüyen seninle...
Dalgalara ve rüzgâra basmadan yürüyen.

Sen elimden tutunca
Bir mavilik çökerdi gözlerime
Sonra tüm denizler çekilir
Bir orman uğultularla sarsılır
Bir güvercin sürüsü havalanırdı
Kış bürümüş yüreğimden
Sen tutunca ellerimden
Avlunun beyaz taşlarına dökülürdü
Kızıl yaprakları bir çınarın
Ve ben günlerce
O yapraklara gömülüp ölmek isterdim.

Panjurları açık kalmış eski evler gibiydik
Rüzgârda çarpan, başıboş ve ürkek
Sen elimden tutunca
Kayaları delip çıkardı bir çiçek.

Sen elimden tutunca
Yolculuk basardı içimi
Külrengi bulutlara takılıp günlerce...

GÜNAHA İLK ÇAĞRI

Yağmuru ilk tutuşumdu
öyle sersemdim
baksam
tüm denizler üstüme dökülecekti

ve sen
kumsalın ötesinde
gökyüzündeki bahçeye
ulaşan dallarından
yasak meyvalar uzatıyordun

YIKIK ŞARKI

I

Bir uzak kıyıda yıkılmış dalgalar
Seninle üşüyorum, bulut paramparça
Deniz tutuşan kayalıklarla kanıyor
Biliyorum, kanadı kırılmış güneşlerin,

Bir uzak kıyıda ağaçsız bir evin
Bacasından tüten rüzgâra çizilmiş resmin
Orada duruyorum, zaman
Uğultular saçarak ilerliyor,

Bir uzak kıyıda yakılmış yeminler
Yağmur iri damlalarla göğsümü deler
Orada yıkılmışım, orada sen yoksun
Orada acı rüzgârların
Sana benzeyen taşlara oyduğu resim
Soğuk, erişilmez... Neredesin?

Bir uzak kıyıda kanımı yaktı tuzun
Ağır kamçılarınla açılan yaralarımдан
aktı akşama, kızıl, koyu ve buzdan
Bir heykele dönen yüreğim,

Bir uzak kıyıda yıkılmış dalgalar
Seninle üşüyorum, bulut paramparça.

II

Uçurumların yamacında bekledim seni
Düşerken içime kendi uçurumlarım
Issız bir şarkıyı dişledim
Güneşe gerdim derimi
Uçurumların yamacında bekledim seni,

Bir kuşu alnından öperken vuruldum
Aktı kanım, serin bir geceyi kucaklarken
Karanlık kuyulardan içtim ölümü
Ölmedim, bekledim geleceksen,

Çürüdüm kendi yapraklarımla
Bir yaz günü girip kış mezarlarına
Dokundum uzaklıklara, geceye ve sana
Bir perçem gibi düşmek için alnına.

MEHMET MÜFİT

ÖVÜNÜYORUM

evine uzak daktilosuna yakın genç bir kadının
güneş girmiştir kır çiçekleri perdesinden
küçücük mutfağına.

dolap açılmış, su uyanmış, ayaklanmıştı
çatal bıçak tabak ve dünden kalan
yarım kilo kıyma.

kolay değil, şu öğleüstü
dakikada otuz sözcüğün
ağırlığı var parmaklarında.

sevgili karım, övünüyorum seninle
şarkıma şarkı katıyor kanın
tomurcuklanıyor damarlarımda.

YASAK ŞARKILAR DÜŞLERE Mİ GİZLENİR

dün gece düşümde şebnem
dağlardan köylere sızıyormuşum
bakır bir tel gibi
usulca.

yorgunmuşum, uykusuz ve susuz
ama şarkılarım varmış, şarkılarımız.
sonra seninle
yumuşak bir çayıra uzanmışız
geniş alnından koyu bir hayat pembesi
uçup gidiyormuş, ellerin ellerimde
işte böyle diyormuşum
uçup gidecek-yanlışlıklar kötülükler çirkinlikler.

dün gece düşümde şebnem
kente yürüyormuşum, dalgaların
çarptığı kıyı boyunca.
dondurucu isli bir yağmur
parkamı ıslatıyormuş.
kentin fildişi kuleleri
yağmurun pençesine gizlenmiş sanki.

sonra
bir yürek olmuşuz sizinle
/hani bir gün otobüste olmuştuk,
yarım saat mi ne/ kollarımdaymışsın
ağlıyormuşsun
ürkek sıcak soluğun-kendini koru e mi.

dün gece düşümde şebnem
kentin sokaklarında koşuyormuşum
omuzlarımda bir ton yük.
soğuşun getirdiği
uyuşukluk,
duygularıma düşüncelerime
saldırıyormuş
ama şarkılarım varmış, şarkılarımız.
sonra sizinle
denize sünger gibi emen bir balık-
çı kahvesine gitmişiz.
gözlerimiz gözlerimize kentin resmini
çizmiş-renklerle bezenmiş bir resim
değilmiş, çizdiklerimiz.

dün gece düşümde şebnem
birlikteymişiz-sen, ben ve
şarkılarımız.

AKİF KURTULUŞ

PİYANO SOLOLARI

I.

büyütebilir miyiz bir aşkı ayırılırız korkusuyla

II.

çok önce miydi, elimizdeydi bir masada saatlerce
susmak

boynumuzda güvercin gölgeleriyle kalkardık
çınaraltından

gelirdin, su çağıltısını çoğaltırdın adımlarında
kandilin fitilini kısar, rüzgarımla çözerdim saçlarını
omuzlarından topuklarına inerdi elbisen

çok önceydi, kulak memelerine koşacak kadar
haylazdım
kirpiklerinden yüzüme dökülürdü ay kırıntıları

III.

bir saçak altında bileklerine yapışıp söyledim bunları

“her sabah çiçeklerle, serelerle resim ektiriyorum
dudaklarına dokunsam yine sular yürür ellerime
yine panayırlar kurarım yüzünde, meddah oynarım

imlerdeki nar lekelerinden bulur, gideriz yolumuzu
beyaz izler bırakırız ardımızda beyaz gömleklerimizden “

gecikmiş sözlerdi, tırnaklarımı yiyerek kaçtım
uzaklara

IV.

kullandığım her mum aydınlatıyor dibini
yanıyor yatsıdan sonra da, her an sönebilir diyerek

kara gözlükler takarak doğruluyorum kendimi
beş mevsimdir yeşil ışıkları duruyorum
kırmızı ışıkları koşuyorum kimseler görmeden
yalnızlığıma hazırlanmış sözlüklere başvuruyorum
kanını içine akıtmış aşkları anlatmak için

bütün sonlar küçük unutkanlıklarla başlıyor
her zaman bir kumral oluyor küçük suçlarımın ortağı

V.

sürdürebilir miyim bir aşkı ayrılamam korkusuyla

METİN CENGİZ

KONUŞMAK

Konuşuyoruz ya seninle
Boyutları değişiyor herşeyin
Kömür elmaslaşıyor, kum camlaşıyor
İçimde dillleniyor sanki şarap,
O saydam
Ufkun imbikten süzölmüş hali.
İskeleden uzak bir öлкеye uzuyor ay
Suda yeni yolculuklar hazırlayan
Sanki hızlı ve asi bir kuş gökbahçede
Yıldızları ve çağları geri dönüşsüz aşan
Ellerim akarsu serinliğinde iki yol gibi
Akarken haykıran teninde
Sözcükler, saf cevheri aşkımızın
Ateşin tölünden damarlanan fitil
Al, onunla tutuştur herşeyi
Karanlık bir top ateş bırakıp ardında
Çekilsin köşelerine dünyanın
Bütün gezginler bengisu diyor, Nil
Geçsin kanyolumuzdan
O ıssız ve kızgın çölünden
Bedenimizdeki ilkyazın

KAVUŞTUKÇA

Sonsuz ve ılık bir ülke soluğum
Yabanıl ve makul ağzına
Çünkü dehşet seviyorum, aşk mültecisiyim, çünkü
Her yere yasaklıyım, yalnız serbestim sana

Sana dokunuyorum kalaylanıyor gök
Adını koyamadığım sessiz ihtilaller oluyor
Fırtınalar oluyor, kasırgalar
Çıldırta bir güz yeşili örterken istek kipini
Değdi değerken deniz kaçkını o mavi
Çatılara, bulutlara, dumanına vapurların

Şarkılar söylüyorum senin için değişik dillerde
Bütün sevdalılar nehirler atlıyor, mevsimler
Hele ana dilimle ki patlar oldum olası
Sıkışmış magma gibi yer altında kaynayan

Sana dokunuyorum, raslantı olmaktan çıkıyor anlam
Sana varıyorum, sular durmaz oluyor yataklarında
Ki savunmalıyım diyorum güzel olan ne varsa
Şu karıncalarla, günlerin yükünü taşıyan böceklerle
(belki

Bak çipolar çekiliyor... Gemiler
Uzaklara çağırıyor düşü
Sen mendil sallanışı gibi
Dişil çiyleleriyle kaplıyorsun denizi
Ve açıkta, dalgada, sandallar gibi okşuyor suları
(sözcüklerim

Seninle aynı anlamda kavuştukça

MEZARLIK ÇİÇEĞİ

Dağlıyor dilimi söylediğin dizeler
O Fetret devrine zehirli ırmak
Böcek tutmuş kış ve acı bir bakış deltası
Beyaz rahminde mercanlanırken

Bir mezarlık çiçeğisin sen camgöbeği ebruli
Tutup gövdeme sürüyorum seni
Doğuyor tecritimde bakire duygu
Duyuluyor kuş kanadında
Tanık oluyor göz, şiir kadar
Aşk tarihi, yeşil kimlikli Fuzuli

Coğrafyam mecazi kahküllü ufuklar,
Ricat ve at mavili uyak birbirine
Çapraz geçtiğim sokaklar, gece sinemaları
Önümde baştanbaşa bir ekvator kuşağı:

Bir mezarlık çiçeğisin sen ebruli.
Yağmur yağarsın renklenir toprak:
Burda gönlüme gül olur kaybolur bahar,
Orda gün olur takvim
En gerekli yerinden başlar

O Ğ U Z H A N A K A Y

HER İHTİMALE KARŞI MUALLA

Beyaz atlı prensin gecikecekmiş Mualla
Tenha bir çiçek açıyor gölgede
Yalnızlık emlâk ofisinde işe başladım
Birdenbire bahar inecek kalbime Mualla
Yemin ediyorum

Beyaz atlı prensin gecikecekmiş Mualla
Bakışlarımı ona benzetebilirim geceleyin
Hasretimi saklamaya kıyamıyorum
Esneme günlükleri yağıyor defterime
Birdenbire sevebilirsin beni Mualla
Yemin ediyorum

Kıymeti harbiyem olsa Harbiye'ye yazılırdım
Bir ihtilal de senin için yapardım
Yemin etmiyorum.

CAFER TURAÇ

MUTLULUK FOTOĞRAFI -2

ah! bana yakışan bir kekliksin binlerce teşekkür sana
eğdirmedin başımı önüme, utandırmadın, artık yorgun
değilim

ey çığlıklar ey donuk yazlar hırkanıza alarak unutulun
beni

azlığın kayboluyor sılam çoğalmıyor, beni güneşlere
tutuyorsun, seslere

parmaklarının köpürttüğü suları yudumluyorum,
duraklara

gezgin bir eşkiya gibi inliyorum, silahım oluyorsun,
onurum

matemli kızlara dağıttığım sevincimizden üç beş selam
alıyorum geriye

şimdi ne mahreme yanaşan bir suratım var ne de
yarasalar uçurtan

daha iyiyim şimdi bir çımacı olabilirim ekmeğini şiirle
kazanan biri

(kim tanık oldu güzelin sermayesine)

ama dünya söyletiyor beni dünya sen yanımdayken
küçülüyor küçüldükçe

binlerce teşekkür sevgilim sana sigaram tütüyor ve
kalbim tutuşuyor bazı

bulvarlara çıkıp korkunç bağırmak istiyorum korkunç
şarkılar söylemek

her kefesinde ölüm taşıyan tartılardan uzağım sen
dengeliyorsun kanımı
bu alıp başını giden kuşlar bohçasına sevgiler
nakışlayan kızlar duygulandırıyor beni
iğde dallarına tünüyorum evlerin saçaklarına, ışıklar
düşüyor içime
gölgem kırılmıyor, kaldırımlarda dik adımlarla
yürüyorum, otobüs camlarına
sevda sözleri yazarak kahkahaya boğduğum oluyor
yolcuları, "içli bir şair
geçiyor yok mu şiir isteyen" diyerek giriyorum
parklara, kır kahvelerine
en son anlaşıyorum sözü yarım kalmış bir çocukla ve
onun lâl olmuş dillerini
alarak gövdemin yalazına bir türküye dönüştürüyorum
saygıyla, hazla.
sevgilim sevgilim bizi nasıl ağırlıyorlar ve
kuşandırıyorlar çiçekler gibi
o iyi insanlara minnet borcumuzu mutlu olmakla
ödeyebiliriz ancak
bunları bir şarkı söylercesine fısıldamayalım
kulaklarına, iyice duymalısın
iyice duymalısın binlerce teşekkür sevgilim sana;
esirgemedin bu fotoğrafta benden kalbini.

13 Mart 1982

NEHRİN KIZI, KIRMIZI GÜL VE KIŞ ODASI

çıplak ve yorgun atların kesik soluyuşları
gecede kırgın bir süvariye neler anlatırsa
bir kış odasında, doğrulan kırmızı güle
ve utanan akarsuya eğilerek, sevgilim sana
uğultumu sundum, ağladım, dilimde sarsılmış
(kırığılar

çıplak ve yorgun atların alınları kırmızı güle
dokununca ve kırgın süvari yeni bir şarkıya

12 Eylül 1983

KAR DİLİYLE SEVİYORUM SENİ

şimdi sokaklar kar diliyle konuşuyor; şairler de
farkındayım aşksız yaşadığımın, fotoğraflarım
birkez daha sıyrıyor alnımı; şarkıların diline düşmüş
gençliğim

bazan yağmurun adını çağırıyor içimdeki mahpusluk
bazan hayra yoruyorum hayatımı
usta bir karanfil yakalıyor saçlarımdan-şehri
gözetleyen

dikbaşı çocuklar
sonra kar diliyle çorap söken kadınlar-fahriye abla
elma!elma!
elma!

benim de şakaklarımda bir çapkınlık
günün ortasında mahşer sevinci-babam ve sanki
sinema

biletindeki koltuk
akşama heryer ayrılmış
düşlerin ve karıncaların yolu ayrılmış
ve biliyorum şahlar da ölüyor-dişlerinin kısmetinde
memleket havaları

sevgilim bize kar diliyle bu yalnızlık ayrılmış
bir yanı yaşamak biryanı
senin de adın kar diliyle çağrılmalı
gecenin yüreği büyüsün diye, sevgilim
saçlarına kardan meç yapılmalı, gözlerin gözlerin
gözlerin

bakarken sürgün günlerimin erkekliğinden
birşeyler hatırlatmalı

H A S A N Ö Z T O P R A K

GEÇMİŞ ZAMAN HÜZÜNLERİ

Seyrettiğim sen:
Silik ilkyaz mozaikleri

Yont! Yüreğimdeki acıları
Geriye acı mı kalır yürek mi

Bu vapur tiryakiliği
Ucube bir ilişkinin bedeli

Sularda ara beni: Yakamda
Bir ölü gibi taşıyorum seni

DÜŞ YARILMASI

Yer kayar, yürek boşalır, ses biter
Kesilir önü zamanın, ateş söner
İfilder insan, çözülür beden
Kendimiz gibi olmak kurtarır bizi

Dökülür güneş bağ bozumu bu
Taçlanır eller, şimdinin geleceği
Ölüm çeker ipimizi kurtuluş bu
Söz girdabı, bellek kayması, yarılan düş bu

Kaçış yok artık tutamıyorsam elini
Ey insan, ey taş kesen tırnaklar
Etrafına tel ören mecnun
Aksak bir tarihtir duy sesi

Aşklar ah! sahici değildir şimdi
Lâmbalar yanar bitmez karanlık
Büyür büyür ben eksilirken
İçimde bir yıldız dolaşır sanki

Başlar şarkısı kelimenin
Yükselir dağlar kurtarıcı dağlar
Düşer yollara ve çoğalır sesler
Kar titreşir, ufuk çözülür birden

İÇİNDEKİLER

Ahmet Haşım:

Kadınlık / 5

Yalvarma Ağlayışı / 6

Ezgi / 7

Gözlerinin Esini / 8

Birlikte / 9

Karanfil / 10

Yahya Kemal Beyatlı:

Geçmiş Yaz / 11

Vuslat / 12

İlhami Bekir:

Gitti ve Gelmedi / 14

Nazım Hikmet:

Rubailer / 17

Seni Seviyorum / 19

Yine Sana Dair / 20

Hoşgeldin / 21

Saat 21-22 Şiirleri / 23

Tecritteki Adamın Mektupları / 26

Ahmet Hamdi Tanpınar:

Bütün Yaz / 29

Necip Fazıl Kısakürek:

Beklenen / 30

Hırs / 31

Asaf Halet Çelebi:

Mariyya / 32

Sait Faik Abasıyanık:

O ve Ben / 33

Yeis / 34

Ahmet Muhip Dranas:

Serenad / 36

Cahit Sıtkı Tarancı:

Serenad / 36

Desemki / 37

Ziya Osman Saba:

Yetişir / 39

Rıfat Ilgaz:

Leylaklarını Anlatıyorum / 40

Orhan Seyfi Orhon

Veda / 41

Ahmet kutsi Tecer:

Nerdesin / 43

Bedri Rahmi Eyüboğlu:

Karadut / 44

Sitem / 45

Fazıl Hüsni Dağlarca:

Seviyor musun / 46

Ninnisiz / 47

Orhan Veli kanık:

Ayrılış / 48

Anlatamıyorum / 49

Söz / 50

Oktay Rıfat:

Karına / 51

Anış / 52

Türkan İçin / 53

Melih Cevdet Anday:

Seni Düşünüyorum / 54

Behçet Necatigil:

Solgun Bir Gül Dokununca / 56

Donmuş Dallarında Çiçek / 58

Cahit Kulebi:

Sevda Peşinde / 59

Evvel Zaman / 60

Sevda / 61

S / 62

Sevda Bahçesi / 64

İstanbul / 65

Hikaye / 68

Cahit Tanyol:

İlk Gözâğırısı / 68

Ceyhun Atuf Kansu:

Bekleyen Kadının Günü / 70

Özgür Aşk / 71

Yaz Geline / 72

İlhan Berk:

NeBöyle Sevdalar Gördüm / 74

Aşk / 75

Nahit Ulvi Akgün:

Birisi / 76

Salah Bırsel:

Şiirler Şiiri / 77

Güzin'in Gençlik Yılları / 78

Orhan Murat Arıburnu:

İlanı Aşk / 79

Laleli / 80

Kavun Çekirdeği / 81

Sebahattin Kudret Aksal:

Elinle / 82

Mehmet Kemal:

Sen / 83

Sevi / 84

Özdemir Asaf:

Lavinia / 85

Atilla İlhan:

Pia / 86

Yağmur Kaçağı / 88

Ben Sana Mecburum / 89

Böyle Bir Sevmek / 91

Adımla Nasıl Berabersem / 92

Hannelise / 93

Üçüncü Şahsın Şiiri / 95

Suna İçin Koşma / 97

Sen Beyaz Bir Kadınsın / 98

Arif Damar:

Yoksulduk Dünyayı Sevdik / 100

Üç Şiir / 103

Da / 106

Parçalı Bulut / 107

Can Yücel:

Sevgi Duvarı / 109

Enver Gökçe:

Görüş Günü / 111

Metin Eloğlu:

Aşklama / 113

İnce Elek / 114

Uyan / 115

Turgut Uyar:

Ne Söylemişse Sevmek / 116

Senfoni / 117

Ahmet Arif:

Hasretinden Prangalar Eskittim / 118

Hani Kurşun Sıksan Geçmez Gece/120

Sevdan Beni / 122

Hasan Hüseyin:

Azime'li Temmuz Bildirisi / 123

Hüzünlü Karanfiller / 128

Edip Cansever:

Yerçekimli Karanfil / 129

İçinden Doğru Sevdim Seni / 130

İttifak / 132

Seni Günlere Böldüm / 133

Bitti O Sevda / 134

Cemal Süreyya:

San / 135

İki Şey / 136

Şükran Yurdakul:

Armağan / 139

Uzaktan / 140

17 Ekim 1973 / 141

Anı Kuskünü / 142

Gülten Akın:

Yeniden / 143

Deli Kızın Türküsü / 145

Uzun Yağmurlardan Sonra / 146

Ayrılar Gemisi / 147

Aşk / 148

Kemal Özer:

Sen Ve İstanbul / 149

Ali Yüce:

Kuru Çaba / 151

Hilmi Yavuz:

Lavinia İçin Sonnet / 153

Bakir Sonnet / 154

Yalnızlık Sonet'si / 155

Özdemir İnce:

Uyuyorsun / 156

Onat Kutlar:

Peralı Bir Aşk İçin Gazel / 157

ŞİİR-OZANLAR DİZİSİ

DADALOĞLU / Öner Yağcı

KARACAOĞLAN / Öner Yağcı

KÖROĞLU / Öner Yağcı

PİR SULTAN ABDAL / Öner Yağcı

YUNUS EMRE / Öner Yağcı

HAYYAM / Öner Yağcı

MEVLANA / Yılmaz Yeşildağ

HACİBEKTAŞ VELİ / Yılmaz Yeşildağ

EN GÜZEL TÜRK AŞK ŞİİRLERİ / Çiğdem Manas

EN GÜZEL DÜNYA AŞK ŞİİRLERİ / Çiğdem Manas

EN GÜZEL TÜRK VE DÜNYA AŞK ŞİİRLERİ / Çiğdem Manas

HOŞ SEDA / Serpil Coşan / Şarkılar, notalar

FELSEFE-PSİKOLOJİ

DOST KAZANMA İNSANLARI ETKİLEME SANATI / Dale Carnegie

ÜZÜNTÜYÜ BIRAK YAŞAMAYA BAK / Dale Carnegie

SÖZ SÖYLEME VE İŞ BAŞARMA SANATI / Dale Carnegie

İŞTEN VE YAŞAMDAN ZEVK ALMANIN YOLLARI / Dale Carnegie

TARİHİN SONU VE SON İNSAN / Francis Fukuyama

DENEMELER / Montaigne

SOKRATES'İN SAVUNMASI VE ŞÖLEN / Platon

DEVLET / Platon

İNSANIN TÜREYİŞİ / Charles Darwin

TÜRLERİN KÖKENİ / Charles Darwin

İNSANIN TÜREYİŞİ VE EVRİM ÜZERİNE / Charles Darwin

İNSAN VE HAYVANLARDA BEDEN DİLİ / Charles Darwin

DİNLERİN TARİHİ VE GİZEMCİLİK / Timothy Freke-Peter Gandy

DELİLİĞE ÖVGÜ / Erasmus

ÜTOPYA / Thomas More

PRENS / N Machiavelli

VE BÖYLE BUYURDU ZERDÜŞT / F Nietzsche

İYİNİN KÖTÜNÜN ÖTESİNDE / F Nietzsche

ŞATO / Kafka / Roman

BÜTÜN ÖYKÜLER-I / Kafka

BÜTÜN ÖYKÜLER-II / Kafka

BÜTÜN ÖYKÜLER / Kafka

BEYİN GÜCÜNÜ %100 KULLANMA TEKNİĞİ / Scott Witte

MATEMATİKLE BAŞARIYI YAKALAMAK / George Shaffner

AYDINLATAN DÜŞÜNCELER / Öner Yağcı

MUTLU OLMA SANATI / Louis Proto

KONFÜÇYÜS-SÖYLEŞİMLER / W Edward Soothill

BEDEN DİLİ-SESSİZ DİLİNİZ / Samy Molcho

MEDİTASYON / Bill Anderton

MAYA MİTOLOJİSİ-MAYA KEHANETLERİ / Ronald Bonevitz

KAMA SUTRA- HİNTLİLERİN SEVİŞME SANATI / Vatsyayana

NOSTRADAMUS-GELECEKTEN KEHANETLER / J H Brennan

NOSTRADAMUS-1999-2025 KEHANETLERİ / J C Fontbrune

BUDİST VECİZELERİ / Dhammapada

TANRILARIN GÖLGELERİ-PİRAMİTLERİN SIRRI / P Lemesurier

EVRENDEKİ BİLİNMEYENLER / J Randles

ÖLÜMDEN SONRA HAYAT / J Randles-P Hough

ETKİLİ VE GÜZEL KONUŞMA SANATI / G Kops, Worth

TAROT-FAL-RÜYA-ASTROLOJİ-BURÇ

NUMEROLOJİ-RAKAMLARIN ESRARI / Julie Gale

RÜYA YORUMLARI-GİZLİ İLİMLER / Büşra Ketenci

MODERN RÜYA YORUMLARI / GH Miller

A'DAN Z'YE RÜYA SÖZLÜĞÜ/ GH Miller

A'DAN Z'YE RÜYA YORUMLARI ANSİKLOPEDİSİ/FK Ermiş

A'DAN Z'YE CİNSEL RÜYA YORUMLARI ANSİKLOPEDİSİ/ Aysel Yeşilyurt

A'DAN Z'YE CİNSEL RÜYA SÖZLÜĞÜ/ Sinem Salihoglu

A'DAN Z'YE ÇAĞDAŞ RÜYA YORUMLARI/FK Ermiş

RÜYA TABİRLERİ-GİZLİ İLİMLER/ Aysel Yeşilyurt

A'DAN Z'YE TAROT-Öğretici fal kitabı-78 kart ilaveli/ Marcio Massino

MODERN TAROT-Öğretici fal kitabı-78 kart ilaveli/ Jane Lyle

PRATİK TAROT/İki desteye fal açma

BURÇLAR-Yıldızlardan Gelen Başarı/ Carole Golder

BURÇLAR VE YILDIZLAR/ JB Moch

BURCUNUZ VE SEKS/ JB Moch 7500000

ASTROLOJİ 1 KİTAP/ MD March-J McEvers

ASTROLOJİ 2 KİTAP/ MD March-J McEvers

ASTROLOJİ 3 KİTAP/ MD March-J McEvers

A'DAN Z'YE ASTROLOJİ/ MD March-J McEvers

İSKAMBİL FALI/ Aysel Yeşilyurt

EL FALI/ Cheri(Dünyanın en büyük falcısının yorumu)

KAHVE FALI-FALLAR/ Aysel Yeşilyurt/ Kahve Fali-Zar Fali-Domino Fali ve ayrıca 15 fal

BÜTÜN FALLAR/ El Fali-Kahve Fali-İskambil Fali-Domino Fali

BÜYÜCÜLÜK KILAVUZU/ Elisabeth Brooke

A'DAN Z'YE BÜYÜLER-Büyüler, Muskalar/ Recinal Sekoot

TAROT BÜYÜLERİ/ Recinal Sekoot

SEVGİ BÜYÜLERİ/Recinal Sekoot

PARA VE SAĞLIK BÜYÜLERİ/ Recinal Sekoot

YABANCI DİL(KILAVUZLAR)

ALMANCA KONUŞMA KILAVUZU/ Tülin Batır

FRANSIZCA KONUŞMA KILAVUZU/ Canan Ersu

İNGİLİZCE KONUŞMA KILAVUZU/ Selin Sağlamer

RUSÇA KONUŞMA KILAVUZU/ Solina Silahçı

YUNANCA KONUŞMA KILAVUZU/ Funda Altay

İTALYANCA KONUŞMA KILAVUZU/ Merve Özgün

ARAPÇA KONUŞMA KILAVUZU/ Ayşe Saraç

RUMENCE KONUŞMA KILAVUZU/ Şule Ortaç

İSPANYOLCA KONUŞMA KILAVUZU/ Fatma Soydemir

KÜRTÇE KONUŞMA KILAVUZU/ Mulazım Özcan

YABANCI DİL(CEP KILAVUZLARI)

PRATİK İNGİLİZCE CEP KILAVUZU/ Deniz Ermiş

PRATİK ALMANCA CEP KILAVUZU/ Yaren Ustaoglu

PRATİK FRANSIZCA CEP KILAVUZU/ Orhan Meriç

PRATİK RUSÇA CEP KILAVUZU/ Ali Devrim Zihçıkan

PRATİK İTALYANCA CEP KILAVUZU/ Hikmet Erdem Alp

PRATİK RUMENCE CEP KILAVUZU/ Sercan Çelikkat

PRATİK İSPANYOLCA CEP KILAVUZU/ Pınar Çevik

PRATİK ARAPÇA CEP KILAVUZU/ Kerem Tüzün

PRATİK YUNANCA CEP KILAVUZU/ Didar Çelikkat

PRATİK KÜRTÇE CEP KILAVUZU/ Mulazım Özcan

HOBİ-SAĞLIK-REHBER

SİHİRBAZLIK KILAVUZU/ Herbert L Becker

SİHİRBAZLIK EL KİTABI/ Walter B Gibson

HERKES İÇİN SİHİRBAZLIK/ George Harryson

A'DAN Z'YE SATRANÇ/ Bobby Fischer

KAZANAN SATRANÇ/ Bobby Fischer

A'DAN Z'YE BRİÇ/ Terence Reese-Alber Dormer

BİLGİ YARIŞMA VE BULMACA SÖZLÜĞÜ/ Ayfer Doğanılmaz

EN GÜZEL EV VE SALON OYUNLARI-Zeka Oyunları

ÇAĞDAŞ ÇOCUK ADLARI SÖZLÜĞÜ/ Feza-Adem Ustaoglu

A'dan Z'ye ANSİKLOPEDİK ÇOCUK ADLARI SÖZLÜĞÜ/ F Kemal Ermiş
EN GÜZEL ÇOCUK ADLARI SÖZLÜĞÜ/ Orhan - Sema Ermiş
ŞÖFÖRÜN EL KİTABI/ Yaşar Erşahin
ANAYASA-2001 DEĞİŞİKLİKLERİYLE
TC MEDENİ KANUNU-2001 DEĞİŞİKLİKLERİYLE
ALKOLLÜ KOKTEYLLER/ Özgül Sılay
ALKOLSÜZ KOKTEYLLER/ Özgül Sılay
KOKTEYLLER(BÜTÜN YÖNLERİYLE)/ Özgül Sılay
EN GÜZEL PASTALAR VE TATLILAR/Deniz Ermiş
PRATİK TATLILAR VE PASTALAR/Deniz Ermiş
EN GÜZEL BALIKYEMEKLERİ/ Deniz Ermiş
PRATİK BALIKYEMEKLERİ/ Deniz Ermiş
EN GÜZEL VEJETARYEN YEMEKLERİ/ Deniz Ermiş
PRATİK VEJETARYEN YEMEKLERİ/ Deniz Ermiş
EN GÜZEL TÜRK MUTFAĞI(Dünya Mutfağından Seçmeler) Deniz Ermiş
PRATİK MUTFAK SANATI/ Deniz Ermiş
KAN GRUBUNUZA GÖRE DİYET/ Anita Hebmman-Kosari
HERKES İÇİN PRATİK EV BİLGİLERİ KILAVUZU/Deniz Ermiş
ŞİFALI BİTKİLER ANSİKLOPEDİSİ/ FK Ermiş
ŞİFALI OTLAR/ FK Ermiş
BEBEK BAKIMI/ William-Martha Sears
ÇOCUK BAKIMI/ William-Martha Sears
BEBEK BESİNLERİ VE EMZİRME/ William-Martha Sears
ÇAĞDAŞ EBEVEYNLİK/ William-Martha Sears
BEBEK GELİŞİMİ VE DAVRANIŞLARI/ William-Martha Sears
BEBEĞİNİZİ NASIL GÜVENLİ VE SAĞLIKLI BÜYÜTÜRSÜNÜZ/ William-Martha Sears

ÇOCUK DİZİSİ

KÜÇÜK PRENS/ Antonie de Saint Exupery
VAHŞETİN ÇAĞRISI/ Jack London
KELOĞLAN VE GÜVERCİNLERİ/ Samed Behrengi
KÜÇÜK KARA BALIK/ Samed Behrengi
KAR TANESİNİN MACERALARI/ Samed Behrengi
BİR AŞK MASALI/ Samed Behrengi
ULDUZ KIZ VE KARGALARI/ Samed Behrengi
BİR GÜNLÜK DÜŞ VE GERÇEK/ Samed Behrengi
BİR ŞEFTALİ BİN ŞEFTALİ/ Samed Behrengi
ULDUZ KIZ VE KONUŞAN BEBEĞİ/ Samed Behrengi
BÜTÜN MASALLAR/ Samed Behrengi

MİZAH DİZİSİ

ŞEYTANIN EL KİTABI/ Cannina Desena
EN GÜZEL ÇUK OTURAN SÖZLER/ F K Ermiş
EN GÜZEL ESPRİLER-ANEKTODLAR /F K Ermiş
EN GÜZEL ÖĞRENCİ DUVAR YAZILARI
EN GÜZEL DUVAR YAZILARI
EN GÜZEL ÇILDIRTAN GEYİK MUHABBETLERİ
EN GÜZEL BİLMECELER-BULMACALAR
EN GÜZEL ZİPİR VE MUZUR BİLMECELER
EN GÜZEL ÖĞRENCİ BİLMECELERİ BULMACALARI
EN GÜZEL OKUL GİRGİRLERİ/ Erdem Sılay

TEMEL FIKRALARI

1 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/ Memleket Havası
2 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/ Selam Komutanım
3 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/ Vasiyetname
4 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/ Cenaze İşleri AŞ
5 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/ Fadime. Temel ve Nataşalar
6 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/ Öğretmen Aşkı
7 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/ Temel Hastanede

8 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/Temel'in Boynuzları

9 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/Temel Meyhancde

10 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/Temel Amigo

11 EN GÜZEL TEMEL FIKRALARI/Temel Poliste

FIKRA KİTAPLARI

EN GÜZEL ASKERİ FIKRALAR

EN GÜZEL AŞK FIKRALARI

EN GÜZEL TÜRK FIKRALARI

EN GÜZEL EROTİK FIKRALAR

EN GÜZEL ÖĞRETMEN/ ÖĞRENCİ FIKRALARI

EN GÜZEL BALAYI/EVLİLİK FIKRALARI

EN GÜZEL KARADENİZ FIKRALARI

EN GÜZEL SEKS FIKRALARI

EN GÜZEL HOSTES/HEMŞİRE FIKRALARI

EN GÜZEL ÖĞRENCİ FIKRALARI

EN GÜZEL ATATÜRK FIKRALARI

EN GÜZEL DOKTOR FIKRALARI

EN GÜZEL RAHİP/ RAHİBE FIKRALARI

EN GÜZEL DELİ/ SARHOŞ FIKRALARI

EN GÜZEL NEYZEN TEVFİK/ ŞAİR EŞREF FIKRALARI

EN GÜZEL NASRETTİN HOCA FIKRALARI

EN GÜZEL DÜNYA FIKRALARI

EN GÜZEL POLİTİK FIKRALAR

EN GÜZEL AV VE SPOR FIKRALARI

EN GÜZEL OSMANLI/ HAREM FIKRALARI

EN GÜZEL KAYNANA/ GELİN/ DAMAT FIKRALARI

EN GÜZEL İNCİLİ ÇAVUŞ/ BEKRİ MUSTAFA FIKRALARI

EN GÜZEL ANADOLU/ KAYSERİLİ FIKRALARI

EN GÜZEL YAHUDİ/ CİMRİ FIKRALARI

EN GÜZEL HIRSIZ/ POLİS/ HAKİM FIKRALARI

EN GÜZEL TARİHİ FIKRALAR

EN GÜZEL ALEVİ/ BEKTAŞİ FIKRALARI

EN GÜZEL MEMO FIKRALARI(KÜRT FIKRALARI)

EN GÜZEL TÜRK MEŞHURLARINDAN FIKRALAR

EN GÜZEL DÜNYA MEŞHURLARINDAN FIKRALAR

EN GÜZEL SEKRETER/ HİZ/ TEZ FIKRALARI

EN GÜZEL ÖBÜR DÜNYA FIKRALARI

EN GÜZEL GALATASARAY FIKRALARI

EN GÜZEL FENERBAHÇE FIKRALARI

EN GÜZEL BEŞİKTAŞ FIKRALARI

EN GÜZEL TRABZONSPOR FIKRALARI

SPOR FIKRALARI

İNTERNETTEN SEÇME SEKS FIKRALARI

SEÇME SEKS FIKRALARI

SEKS FIKRALARI

- * Okuyucu istekleri postayla ödemeli olarak gönderilir
- * Toplu siparişlerde % 40 + KDV İndirim yapılır
- * Kitapçılara % 40 + KDV İndirimi yapılır Ödeme olarak 4 aylık çek alınır.

En Güzel
TÜRK AŞK ŞİİRLERİ
ANTOLOJİSİ

Derleyen: Çiğdem MANAS

Senin dudakların pembe
Ellerin beyaz
Al tut ellerimi bebek
Tut biraz
Cahit Kılıcı

İnternette siparişleriniz için
www.kitapyurdu.com

Çiğdem Manas

TÜRK AŞK ŞİİRLERİ ANTOLJİSİ

